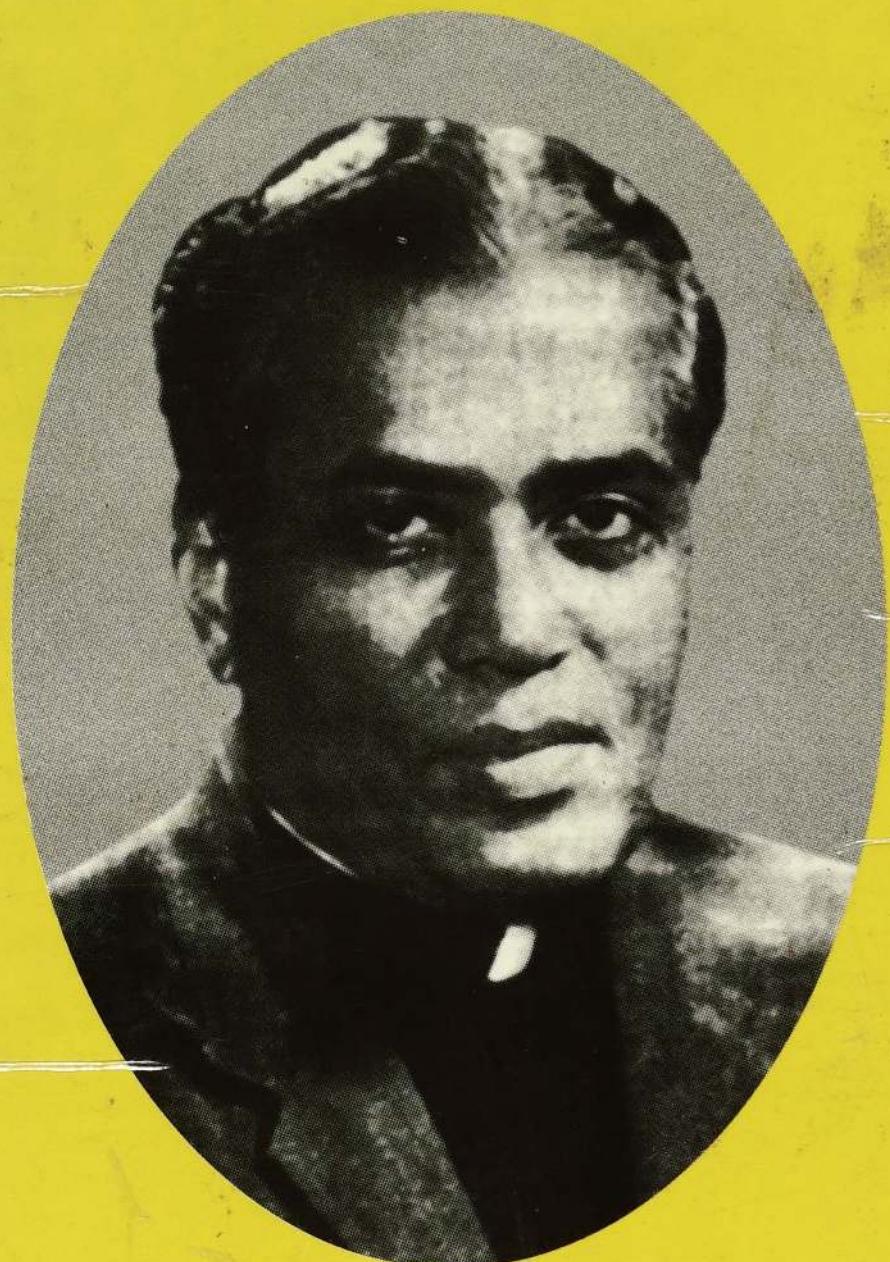

நீலங்கந்
நமிஞ்ச
குரமனிகள்

9

தனிநாயகம் அடிகளார்

பேராசிரியர் ஆ. சண்முகதாஸ்
முனைவர் அமுதன் அடிகள்
ஆ. தேவராசன்

JPL

C8895

தமரன் புத்தக இல்லம்

அவைப்பு
நமரன் பத்தக இல்லம்

0895C.C

சேவியர் எஸ். தனிநாயகம் அடிகளார்

02.08.1913 - 01.09.1980

208914

பொருளடக்கம்

1. வாழ்வும் வளமும்	5
2. தமிழ் மொழிப் போராட்டம்	15
3. அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகள்	19
4. அடிகளாரின் தமிழியலாய்வு	26
5. அடிகளாரின் படைப்புகள்	36
6. அடிகளாரின் தமிழியல் ஆய்விதழியல் முயற்சிகள்	45
7. தமிழியல் ஆய்வுகளில் ஒரு தனி சகாப்பதம்	48
பின்னினைப்புகள்	
(i) தனிநாயகம் அடிகளார் வாழ்வில் முக்கிய திகதிகள்	53
(ii) அடிகளாரின் நூல்கள்	56
உசாத்துணை	57

1

வாழ்வும் வளமும்

தமிழ் மக்களின் தனி நாகரிகத்தையும், நல்வாழ்வு நெறி யையும், பழும் பெருமையையும், தமிழ் மொழியின் தனிச் சிறப்பையும், ஆற்றலையும், ஏற்றத்தையும் உலகமெங்கும் பரப்பிய ஒப்புயர்வற்ற பெருமை தமிழ்த் திரு தனிநாயகம் அடிகளாருக்கே உரியது.

மொழி ஆராய்ச்சித்துறை அண்மைக்காலத்திலே வளர்ச்சி அடைந்துள்ளதோரு துறையாகும். அனைத்திந்திய கீழைத்தேய மொழி மாநாடுகள், கீழை நாட்டுப் புலவர்களின் உலக மாநாடுகள் முதலிய ஆராய்ச்சி மாநாடுகளிலே வடமொழி முதன்மை பெறத் தமிழ் மொழி தலைகுனிந்து மூலையிலே கிடந்தது. இந்த நிலைமையை மாற்றித் தமிழ்த்தாய் தனி இடத்தைப் பெறச் செய்த பெருமை தனிநாயகம் அடிகளாருக்கேயுரியது. ‘தமிழியல்’ எனும் ஆராய்ச்சி துறையையுருவாக்கி வளர்த்து, அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுகளை நடத்தி, தமிழாராய்ச்சியினை உலகளா விய தாக்கியவர் அவர்.

பிறப்பு

யாழ்ப்பாணம் நெடுந்தீவைச் சார்ந்த ஹென்றி ஸ்தானிஸ் லாஸ் கணபதிப்பிள்ளை, செசில் இராசம்மா பஸ்தியாம்பிள்ளை தம்பதியரின் மூத்த மகனாக 02.08.1913 அன்று ஊர்காவற் துறையைச் சேர்ந்த கரம்பொன் என்னும் ஊரில் பிறந்தவர் சேவியர் தனிநாயகம் அடிகளார். பெற்றோர் அவருக்கு இட்ட பெயர் சேவியர். தம் தந்தையின் பெயரையும் இணைத்து சேவியர்

நிக்கலஸ் ஸ்தனிஸ்லாஸ் என்பதே அவரது பெயராக வழங்கி வந்தது.

சமயப் பணிக்கு அர்ப்பணித்தல்

சேவியர் ஸ்தனிஸ்லாஸ் கத்தோலிக்க சமயப் பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்பது அவர்தம் பெற்றோரின் விருப்பம். தங்கள் முதல் குழந்தை ஆணாகப் பிறந்ததால் அவனைச் சமயப் பணிக்கு அர்ப்பணிக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் ஏற்கனவே தீர்மானம் செய்திருந்தார்கள்.

சேவியர் நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக வளர்ந்தார். கல்வியில் சிறந்து விளங்கினார். பள்ளி ஆண்டு விழாக்களின் போது பரிசுகளைப் பெற்றுக் குவித்தார். ஆனால் சமயப் பணியில் மட்டும் ஈடுபட மறுத்துவிட்டார். அவரது பெற்றோரும், குறிப்பாக அன்னையும் எவ்வளவோ நயந்து வேண்டியும் மறுத்து விட்டார்.

ஆனால் பள்ளியிறுதி வகுப்பில் பயிலும்போது அவரது மனம் மாற்ற தொடங்கியது. லியோ டால்ஸ்டாய் எழுதிய ‘புத்துயிர்ப்பு’ (Resurrection) என்னும் நூலை அவர் தன் பதினெண்நாம் வயதில் படித்தார். ‘அந்நூலைப் படித்ததால் தான் என் வாழ்க்கையானது சமயச் சேவையாலும் கல்விச் சேவையாலும் உருவாகியது என்று நம்புகிறேன்’ என ஒரு முறை குறிப்பிட்டார்.

‘நான் இவ்வுலகில் ஒருமுறைதான் வாழ்முடியும். எனவே நான் இறக்கும் முன் என்னால் இயன்ற அளவு எல்லா நற் செயல்களையும் செய்தல் வேண்டும். ஏனெனில் மீண்டும் ஒருமுறை நான் வாழப் போவதில்லை’ என்று ட்ரம்மன்ட் (Drummond) என்னும் அறிஞர் எழுதியதைப் படித்தமையும் அவரது மனம் மாறிடத் துணைபுரிந்தது. எனவே அவர் கத்தோலிக்க சமயக் குருவாக முடிவு செய்தார். அச்செய்தியை அறிந்து அவரின் தந்தையார் மிகவும் மகிழ்ந்தார். அதனை அறிந்து மகிழ் அன்னையார் அப்போது உயிரோடு இல்லை.

இளமையில் உயர்நிலைப்பள்ளியில் அவர் தமிழ் பயின்றார். எனினும் தமிழ்க் கல்வியில் அவர் நாட்டம் கொள்ளவில்லை. உலகப் பொதுமொழியாகிய ஆங்கில மொழியில் புலமை பெற்று, அதனைச் செம்மையுற எழுதவும் பேசவும் ஆற்றல் பெற வேண்டும் என்பதே இளமைப் பருவத்தில் அவரது நோக்கமாக இருந்தது.

ஆங்கில ஆற்றல்

1923 ஆம் ஆண்டு முதல் 1930 வரை யாழ்ப்பாணம் புனித பத்திரிசியார் (சென்.பற்றிக்ஸ்) கல்லூரியில் பயின்ற காலத்தில் ‘பொட்டல் சன்ஸ்சையின்’ (Bottled Sunshine) என்னும் தங்கள் கல்லூரி மலரின் ஆசிரியராகவும் அவர் விளங்கினார். அவ் வாண்டுகளில் அம்மலரில் அவர் பதினேழு ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் எழுதினார் என்பது அவரது கல்வி ஆர்வத்தையும் ஆங்கில எழுத்தாற்றலையும் மெய்ப்பிக்க வல்லது.

பின்னர் கொழும்பு நகரிலுள்ள புனித பெர்நாட் (St. Bernard Seminary) குருத்துவக் கல்லூரியில் (1931 - 1934) மெய்யியல் பயின்றபோதும் அவரது ஆங்கில எழுத்துப்பணி தொடர்ந்தது. கொழும்பிலிருந்து வெளிவந்த ‘The Messenger of the Sacred Heart for Ceylon’ என்னும் ஆங்கில வார இதழில் ‘Max Pemberton’ என்னும் புனை பெயரில் பதினொரு கட்டுரைகளை அவர் வடித்து வழங்கினார். இவ்வாறு அவர் தம் எழுத்துத் திறனையும் ஆங்கிலப் புலமையையும் வளர்த்து வந்தார்.

கொழும்பு புனித பெர்நார்ட் குருத்துவக் கல்லூரியில் தம் மெய்யியற் கல்வியை முடித்த சேவியர், குருத்துவக் கல்லூரியை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டார். தக்க காரணமின்றித் தாம் வெளியேற்றப்பட்டமையை எண்ணியெண்ணி மிக்க கவலை யுற்றார். இதே நேரம் இவருக்கு உரோமில் உள்ள பிரசித்தம் பெற்ற ‘Collegio de Propaganda Fide’ எனும் கல்லூரியில் மறைக்கல்வி கற்பதற்கு அனுமதி கிடைத்தது. இக் கல்லூரியில் அனுமதி பெற்ற முதலாவது இலங்கைத் தமிழர் இவரே. எனினும் அவரின் மறை மாவட்ட ஆயர் அவர் உரோம் செல்வதற்கு அனுமதி மறுத்து விட்டார்.

இந்நிலையில் 1934ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவின் கேரள மாநிலத்தின் திருவனந்தபுரம் பேராயர் மார் இவானியோஸ் இலங்கை வந்திருந்தார். அவருடன் சேவியர் தொடர்பு கொண்டு திருவனந்தபுரம் மறைமாநிலத்தில் சேர்ந்தார். சேவியரின் அறிவாற்றலைக் கண்ட மார் இவானியோஸ் ஆண்டகை சமயவியல் கல்வி பயில்வதற்காக அவரை உரோம் மாநகரிலுள்ள உர்பன் பல்கலைக்கழகத்துக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

1934 ஆம் ஆண்டு உரோம் சென்றடைந்த சேவியர் உர்பன் குருமடத்தில் மாணவனாகி உர்பன் பல்கலைக்கழகத்தில் சமய வியல் பயிலத் தொடங்கினார். ஏற்கனவே ஆங்கிலத்திலும் இலத்தீனிலும் புலமை பெற்றிருந்த சேவியர் உரோமில் இத்தாலிய மொழியினைத் திறம்படப் பயின்றதோடு ஸ்பானிஷ், போர்த்துக்கேயம், பிரெஞ்சு, சௌமன், கிரேக்கம், எபிரேயம் ஆகிய மொழிகளையும் பயின்றார்.

தமிழ்ப்பற்று அரும்புதல்

உரோமில் பயிலும்போதே தமிழ்ப்பற்று அவரது உள்ளத் தில் தோன்றத் தொடங்கியது எனலாம். உரோமில் பயிலும் காலத்தில்

என் தமிழ்ப்பற்று மிகுந்ததே அன்றி குறைந்திலது, அவ் ஆண்டுகளில் உரோம் மாநகரில் ஒருங்கு வாழ்ந்த தமிழர் எண்மார். நாம் 'வீரமழுனிவர் கழகம்' என்ற ஒன்றை குரு மடத்தில் நிறுவி தமிழை ஒரு சிறுது பயின்று வந்தோம். வத்திக்கான் வானொலி நிலையத்திலிருந்து தமிழில் ஒலி பரப்பும் வாய்ப்பும் பன்முறை பெற்றோம். அங்ஙனம் ஒலி பரப்பும் தோறும் தேமதுரத் 'தமிழோசை உலகம் எல்லாம் பரவும் வகையில் செய்தோம்' எனக் கருதி களிப்புற்றோம்.

என்று அடிகளார் எழுதியுள்ளமை அப்போது அவரிடமிருந்த தமிழ் ஆர்வத்தைக் காட்டும்.

ரோம் மாநகரில் தமிழ்க் கலைகள் பற்றி அடிகளார் விரிவுரையொன்றை ஆற்றுகின்றார்.

திருநிலைப்பாடு

1938 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 19 - ஆம் நாள் உரோமில் கத்தோலிக்கச் சமயக் குருவாக அடிகளார் திருநிலைப்படித்தப் பட்டார். மறுநாள் தமது முதல் திருப்பலியைப் புனித செசிலியா கல்லறைச் சுரங்கத்தில் நிறைவேற்றினார். தம் அன்னையின் பெயர் கொண்ட அப்புனிதையின் மீது தாம் கொண்டிருந்த பக்தி காரணமாகவே, தம் முதல் திருப்பலிக்கு அடிகளார் அவ் விடத்தைத் தேர்ந்து கொண்டார்.

முனைவர் பட்டம் பெறல்

உரோமில் அடிகளார் உலகின் செம்மொழிகளையும் அவற்றின் இலக்கியங்களையும் கற்றதோடமையாது உரோம் நகரின் தொன்மைச் சிறப்புக்களையும் கற்றறிவதில் கவனம் செலுத்தினார். அடிகளார் தம் முனைவர் பட்ட ஆய்வினைத் தொன்மையியல் துறையில் மேற்கொள்வார் என்று அவர் தம் நண்பர்கள் எதிர்பார்க்குமளவுக்கு அவர் தொன்மையியல் துறையில் ஆர்வம் செலுத்திவந்தார். அவ்வார்வத்தை இணைத்துக் கொண்டவராக மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஓர் ஆப்பிரிக்க ஆயரான புனித சைபிரியன் (St.Cyprian) என்பவரின் காலத்தைப் பற்றி ஆய்வுசெய்து ‘கார்த்தஜினியன் குருமார்’ (Carthaginian Clergy) என்ற தலைப்பில் ஆய்வேட்டைச் சமர்ப்பித்து வரலாற்றுத் துறையில் அவர் முனைவர் (Ph.D.) பட்டம் பெற்றார்.

கேரளத்தில்

உரோமில் முனைவர் பட்டம் பெற்ற பின் 1939 ஆம் ஆண்டில் திருவனந்தபுரம் திரும்பிய சேவியர் ஸ்தனிஸ்லாஸ் அடிகளார் கேரளத்தில் பணியாற்றத் தொடங்கினார். ஆனால் அவர் அப்பணியில் மன நிறைவு கொள்ளவில்லை. திருவனந்தபுரம் மறைமாநிலம் கத்தோலிக்க சமயத்தைச் சார்ந்ததே எனினும் அது சீரியன் பாரம்பரியத்தையும் ஆசாரங்களையும் பின்பற்றி வந்தது. இது அடிகளாருக்கு மனநிறைவைத் தரவில்லை.

ஆகவே உரோமிலுள்ள கத்தோலிக்க சமய உயர் அதிகாரி களிடம் இசைவுபெற்று 1940 ஆம் ஆண்டில் அடிகளார் தூத்துக்குடி மறைமாவட்டத்தில் சேர்ந்தார். அம்மறைமாவட்ட ஆயர் பிரான்சிஸ் திபூர்ச்சிஸ் ரோச் ஆண்டகை, அடிகளாரை மகிழ்ச்சி யுடன் வரவேற்றார்.

தனிநாயம் ஆனார்

ரோச் ஆண்டகையின் ஆணைக்கேற்ப ஸ்தானிஸ்லாஸ் அடிகளார் நெல்லை மவாட்டத்திலுள்ள வடக்கன்குளம் என்னும் ஊரில் அமைந்துள்ள புனித தெரசான் உயர்நிலைப் பள்ளியில் துணைத் தலைமை ஆசிரியராக 1940 ஆம் ஆண்டு முதல் 1945 ஆம் ஆண்டு வரை பணிபுரிந்தார். ரோச் ஆண்டகையும் பள்ளித் தலைமையாசிரியர் ஜே. எஸ். லோபோ அடிகளாரும் தமிழ்நிலைப் பிக்கவர்களாதவின் சேவியர் அடிகளாரின் தமிழ் ஆர்வத்தைத் தூண்டி வளர்த்தனர்.

இதன் விளைவாக வடக்கன் குளத்தில் பண்டிதர் குருசாமி சுப்பிரமணியம் ஐயர் என்பவரிடம் நான்கு ஆண்டுகாலம் அடிகளார் தமிழ் பயின்றார்.

அடிகளார் ஒரு தமிழ்ப் பெயரைச் சூட்டிக் கொள்ள வேண்டும் என்று ரோச் ஆண்டகை கருத்துத் தெரிவித்தபோது அடிகளார் அக்கருத்தினை மனமுவந்து ஏற்றார். இதுபற்றி அடிகளார் தம் தந்தையிடம் எழுதிக்கேட்டு, நெல்லை மாவட்டத்திலிருந்து நெடுந்தீவில் குடியேறிய தனிநாயக முதலி பரம் பரையில் தாம் தோன்றியவர் என்பதை அறிந்து தம் பெயரைச் ‘சேவியர் ஸ்தனிஸ்லாஸ் தனிநாயம்’ என்று மாற்றிக்கொண்டார்.

வடக்கன் குளத்தில் அடிகளார் பணிபுரிந்த ஆறு ஆண்டுக்காலத்திலும் (1940 - 45) ஆங்கிலம், தமிழ், வரலாறு, சமய பாடம் ஆகியவற்றை கற்பித்து வந்தார்.

அண்ணாமலையில் தமிழ்க்கல்வி

நான்காண்டுக் காலம் பண்டிதரின் துணையோடு தமிழ் பயின்ற அடிகளாரைத் தமிழ் மொழியின் இலக்கியச் சிறப்பும் கருத்து வளமும் ஈர்த்துக்கொண்டன. ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’, ‘உண்டாலம் இவ்வுலகம்’ போன்ற புறநானூற்றுச் செய்யுட்களின் கருத்துச் செறிவில் உளம் தோய்ந்த அடிகளார், தொடர்ந்து தமிழ்பயின்று முதுகலைப்பட்டம் பெற முடிவு செய்தார்.

தம் முடிவினை ரோச் ஆண்டகையிடம் தெரிவித்தபோது அவர் அதற்கு மனமுவந்து இசைவு வழங்கினார்.

ஆகவே 1945 ஆம் ஆண்டில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் முதுகலை மாணவராகச் சேர்ந்தார் அடிகளார். அப்போது அவருக்கு வயது முப்பத்திரண்டு.

பேராசிரியர் எம். இரத்தினசாமி அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராக விளங்கிய காலம் அது. அவரது பெருமுயற்சியால் பல்கலைக்கழக விருந்தினர் விடுதி யில் அடிகளார் தங்கிப் பயிலப் பல்கலைக்கழக இணைவேந்தர் சேர் முத்தையா செட்டியார் ஒப்புதல் வழங்கினார். அன்று மூத்த தமிழறிஞராக விளங்கியவரும், தமிழ் மொழியில் முன்னோடியும், பின்னர் மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராகப் பணியாற்றியவருமாகிய பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த் துறைத் தலைவராக அப்போது பணியாற்றி வந்தார்.

அடிகளாரின் பல்கலை ஆற்றலையும் பன்மொழிப் புலமை யையும் கண்ட பல்கலைக்கழகத்தார் அடிகளாரை முதுகலை மாணவராகச் சேர்த்துக் கொண்டனர்.

மாணவரும் தோழரும்

தமிழ்ப் பேராசிரியர்களாகிய தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனாரும் அ. சிதம்பரநாதனாரும் அடிகளாரைத் தங்கள் மாணாக்கராக மட்டும் கருதவில்லை. நட்புணர்வும் கொண்டனர். சிதம்பர நாதனார் பின்னாளில் சென்னைப் பல்கலைக்கழக, அகராதி

பொதுசன நாலகம்

யாழ்ப்பாணம்,

13

விசேட ரேக்ஷைப் பகுதி

ஆக்கக் குழுவின் தலைவராகப் பணியாற்றிபோது அடிகளாரையும் அக்குழுவின் உறுப்பினராக்கிக் கொண்டார். அவரும் தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனாரும் அடிகளார் நிறுவிய தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கழகம், உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சிமன்றம் ஆகிய அமைப்புக்களிலும், அடிகளார் நிறுவி அவரே முதன்மை ஆசிரியராக இருந்து நடத்தி வந்த ‘Tamil Culture’ என்னும் ஆங்கில முத்திங்கள் இதழின் ஆசிரியர் குழுவிலும் உறுப்பினராகவும் பொறுப்பாளராகவுமிருந்து பணியாற்றியுள்ளனர்.

இந்து சமயத்திலும் தேர்ச்சி

தேவாரம், திருவாசகம் போன்ற சைவ சமய இலக்கியங்களை அடிகளார் நன்கு கற்றறிந்திருந்தமை பல அறிஞர்களுக்கும் பெருவியப்பைத் தந்தது. ரிக் வேதத்தை அடிகளார் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பைக் கொண்டு பயின்று வந்ததும் அவர்களுக்கு வியப்பனித்தது. இந்து சமய இலக்கியங்களைப் பற்றி அடிகளார் தம் மாணவத் தோழர்களுடன் வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் உரையாடுவதுண்டு. ‘ஓன்றே உலகம்’ என்றும் ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்றும் செல்லுமிடமெல்லாம் எடுத்தோதிவந்த அடிகளார் இந்து சமய இலக்கியங்களைக் கற்றதிலும் போற்றி யதிலும் வியப்பில்லை.

பொதுசன நாலகம்

யாழ்ப்பாணம்.

சங்க இலக்கியப் புலமை

அடிகளார் சங்க இலக்கியங்களை விரும்பிப் பயின்றார். சங்க இலக்கியங்களே அவரைத் தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறைக்கு ஈர்த்தனை என்றால் மிகையன்று. அவரது எம். லிட். பட்ட ஆய்வேடும் சங்க இலக்கியத்தைப் பற்றியதே என்பதும் இங்கு நினைவு கூர்தற குரியது. சங்க இலக்கியங்களோடு சிலப்பதிகாரத்தையும் மணிமேகலையையும் அடிகளார் விரும்பிப் பயின்றார்.

1947 ஆம் ஆண்டில் தமிழில் முதுகலைப்பட்டம் (எம். ஏ.) பெற்றபின் அடிகளார் தொடர்ந்து கற்று 1949 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் இலக்கிய முதுகலைப் பட்டமும் (எம். லிட்.) பெற்றார். அப்பட்டத்துக்காகப் பேராசிரியர் அ. சிதம்பரநாதனாரை

வழிகாட்டியாகக் கொண்டு ‘பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை’ என்னும் பொருள் பற்றி அடிகளார் ஆய்வு மேற்கொண்டார். அவ்வாய்வேடு ‘Nature in Ancient Tamil Poetry’ என்னும் நூலாக 1952 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தால் வெளியிடப் பெற்றது. இந்நூலின் மறு பதிப்புக்கள் ‘Nature in Tamil Poetry : The Classical Period’, ‘Landscape and Poetry : A Study of Nature in Classical Tamil Poetry’ என்னும் பெயர்களோடு வெளியாயின. இந்நூலைத் திறனாய்வு செய்த பேராசிரியர் கமில் சுவலபில் ‘பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் பற்றி இதுவரை எழுதப்பட்டவை அனைத்தையும் இந்நூல் பலவகையிலும் விஞ்சி நிற்கின்றது’ என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழ் இலக்கியக் கழகம்

1948 ஆம் ஆண்டில் தூத்துக்குடியில் ‘தமிழ் இலக்கியக் கழகம்’ என்னும் அமைப்பினை அடிகளார் நிறுவினார். அத்துடன் ‘எழுத்தாளர் இல்லம்’ ஒன்றினையும் ‘உயர்நிலை தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகம்’ ஒன்றினையும் நிறுவிட அடிகளார் திட்டமிட்டார். அத்திட்டம் செயல் வடிவம் பெறவில்லை. தமது எம்.வி.டி. பட்ட ஆய்வேட்டையும், தேம்பாவணி ஆராய்ச்சி (ஜே.ஜி.சுந்தரம்), திருக்காவலூர்க் கோவில் (இரா. பி. சேதுப்பிள்ளை), இயேசுநாதர் (செல்வராசு ரெட்டியார்), பத்துப்பாட்டு ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு (ஜே. வி. செல்லையா), திராவிடர் வரலாறு முதலிய பல நூல்களையும் தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தின் வழியாக அடிகளார் வெளியிட்டார்.

இலங்கை திரும்புதல்

1950 இல் அமெரிக்கா, தென் அமெரிக்கா, ஐப்பான் போன்ற நாடுகளுக்கு பயணம் செய்து சொற்பொழிவுகளை நடத்தினார். பின்னர் 1952 ஆம் ஆண்டு இலங்கை திரும்பிய அடிகளார் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்வியியல் துறையில் விரிவுரையாளராகப் பணியில் சேர்ந்தார்.

தமிழ் மொழிப் போராட்டம்

1952ஆம் ஆண்டு தனிநாயகம் அடிகள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்று இலங்கைக்கு வந்தார்.

தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம்

இலங்கைக்கு வந்ததும் கொழும்பில் “தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம்” என்ற பெயரில் ஒரு கழகம் அமைத்துச் செயற்பட்டார்.

1955ஆம் ஆண்டு தனிநாயகம் அடிகள் கொழும்பு நகர மண்டபத்தில் கொழும்பு தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழக ஆதரவில் ஓய்வு பெற்ற நீதியரசர் திரு.செ. நாகலிங்கம் அவர்கள் தலைமையில் இலங்கையில் “தமிழ்ப் பண்பாடு : அன்றும், இன்றும், இனியும்” என்ற பொருளில் ஓர் அருமையான சொற் பொழிவை ஆங்கிலத்தில் நிகழ்த்தினார். இன்மத, வேறுபாடற் மக்கள் கூட்டம் இந்தச் சொற்பொழிவை மெய்மறந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

இச் சொற்பொழிவு நூல் வடிவில் அன்றே விற்பனை செய்யப்பட்டது. இந்த நூல் இருமுறை மறு பிரசுரம் செய்யப் பட்டதோடு சிங்களத்திலும் மொழிபெயர்த்து விநியோகிக்கப் பட்டது.

தமிழ் அரியானசத்திலிருந்து தூக்கி வீசப்படுவது உறுதி யாகிக் கொண்டிருந்தது. உலக வாழ்வைத் துறந்த தனிநாயகம் அடிகள் தமிழ்த் துறக்க முடியாதவராய்க் கலக்கமடைந்தார். தனது பரந்த அறிவைப் பயன்படுத்தி, சிங்களமும் தமிழும் அரசகரும் மொழிகளாக இருப்பதால் சிங்களத்துக்கு எந்த

ஆபத்தும் வராது என்றும் சிங்களம் அரசகரும் மொழியாக இருந்தாலும் தமிழ்யும் சிங்களத்தின் நிலையைப் பாதிக்காமல் பயன்படுத்தலாம் என்றும் கருத்துப்பட, பல நாட்டு அரசியல் சாசனங்களை மேற்கோள் காட்டிப் பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகள் எழுதினார். அவற்றை ஒன்றாகத் திரட்டி “தமிழ் மொழி உரிமைகள்” என்ற தலைப்பில் ஆங்கில நூல் ஒன்றையும் வெளியிட்டார். அத்துடன் நிற்காது 1956 ஆம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலில் பிரதமராக வந்த திரு.எஸ்.டபிள்யூ. ஆர்.டி. பண்டார நாயக்கா போன்றவர்களை தூதுக் குழுக்களுடன் சென்று சந்தித்துத் தமிழ் உரிமைகளை விளக்கிக் கூறினார்.

சத்தியாக்கிரகத்தில் பங்குபற்றல்

1956ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் ஐந்தாம் நாள் தமிழர் தலைவர் தந்தை செல்வநாயகம் தலைமையில் கோப்பாய் கோமான் வன்னியசிங்கம், இரும்பு மனிதன் நாகநாதன் முதலானோர் உட்படத் தமிழ்மக்கள் கொழும்பு பாராளுமன்றத் துக்கு முன்னால் காலிமுகத்திடலில் அன்று பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட தனிச் சிங்கள சட்ட மசோதாவுக்கு எதிரான சத்தியாக்கிரத்தை மேற்கொண்டனர். காடையர் அட்டகாசம் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. அந்த காடையர் மத்தியிலும் வீரத் துறவியான தனிநாயகம் அடிகள் சென்று சத்தியாக்கிரகம் இருந்து தன் எதிர்ப்பைக் காட்டிக் கொண்டார்.

முனைவர் பட்டம்

கொழும்புப் பல்கலைக்கழக கல்விப் பீடம் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டதை அடுத்துத் தனிநாயகம் அடிகள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சென்றார். அங்கிருந்து இலண்டனில் கலாநிதிப் பட்டம்பெறும் பொருட்டு இங்கிலாந்து சென்றார். இங்கிலாந்து சென்ற அவர் Ancient European and Indian Systems of Education Compared, with Special Reference to Ancient Tamil Education என்ற தலைப்பில் ஆய்வை வெற்றிகரமாக மேற்கொண்டு முனைவர்

(Ph.D.) பட்டம் பெற்றுக்கொண்டு நாடு திரும்பி மீண்டும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்விப் பீடத்தில் கல்வி விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்தார். இலண்டன் சென்று திரும்புகையில், தனிநாயகம் அடிகள் தமிழில் முதன் முதலில் அச்சேறிய நூல்கள் சிலவற்றின் மிக நுண்ணிய நிழற்படப் பிரதிகளைக் கொண்டு வந்தார். 1960ஆம் ஆண்டு தமிழ் மொழியின் பல்துறை வளர்ச்சிகளை எடுபோடும் அடிப் படையில் ஒரு நூற்காட்சியை நடத்தினார்.

துண்டுப்பிரசரப் போராட்டம்

1961 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஒரு கொந்தனிப்பு ஏற்பட்ட ஆண்டு. வடக்கிலும் கிழக்கிலும் சிங்கள மொழி ஆதிக்கத்தைத் தீவிரப்படுத்த அரசு திட்டமிட்டிருந்தது. அதை எதிர்த்து, தமிழர் தலைவர் தந்தை செல்வநாயகம் முன்னின்று வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் சத்தியாக்கிரகம் நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அந்த நேரம் தனிநாயகம் அடிகள் ஓய்ந்து ஒதுங்கி இருக்கவில்லை. சத்தியாக்கிரக இயக்கத்துக்கு ஆதரவு தேடும் வகையில் தமிழ்மொழிக்குள் நியாயாதிக்கமான உரிமைப்பாட்டையும், சிங்கள மக்கள் நல்வாழ்வுக்குத் தமிழர்கள் ஆற்றிய பணிகளையும் விளக்கி ஆங்கிலத்திலும், சிங்களத் திலும் துண்டுப் பிரசரங்களை வெளியிட்டார். சில கோரிக்கைகளில் சக சிங்கள பேராசிரியர்களும் ஒப்பமிட்டிருந்தனர். 1904ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 3 ஆம் திகதி சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்கள் கொழும்பு ஆனந்தாக் கல்லூரிப் பரிசளிப்பு விழாவில் சிறப்பு அதிதியாகக் கலந்துகொண்டு சிங்கள மக்கள் சிங்கள மொழியைக் காக்க வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி ஆற்றிய உரையினை அடிகளார் துண்டுப் பிரசரமாக வெளியிட்டார். கொழும்பு விவேகானந்த சபை மண்டபத்திலும், சரஸ்வதி மண்டபத்திலும் கூட்டங்கள் நடத்தி இத்துண்டுப் பிரசரங்களை விநியோகித்தார். சத்தியாக்கிரகத்துக்காகப் பணம் சேர்த்து, சத்தியாக்கிரகம் நடந்த இடங்களுக்குச் சென்று பணம் வழங்கி உற்சாகப்படுத்தினார்.

இந் நேரத்தில் மலேசியப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் இந்தியத் துறைப் பேராசிரியராகப் பதவி ஏற்கும்படி அடிகளாருக்கு அழைப்பு வந்தது. அப்போது நிலவிய சூழ்நிலை காரணமாக அடிகளார் யாழ். சத்தியாக்கிரக முறியடிப்புக்கு மறு நாளைக்கு மறுநாள் விமானம் மூலம் இந்தியா சென்று அங்கிருந்து மலேசியா சென்றார்.

பொதுசன நூலகம்

யாழ்ப்பாணம்.
விசேட கோக்கைப் பகுதி

3

அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகள்

1961ஆம் ஆண்டு மலேசியப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்தியத்துறைப் பேராசிரியராக இருந்தபொழுது தனது புதிய பணியைச் செவ்வனே செய்யச் சில ஆண்டுகளை ஒதுக்கினார். தமிழ்த்துறையை வளம்படுத்தினார்.

1964ஆம் ஆண்டு புது டில்லியில் 26 ஆவது கீழைத்தேய வியல் மாநாடு நடைபெற்றது. தமிழ்த்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த அறிஞர்களும் இந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர். இலங்கையின் சார்பில் பேராசிரியர் க.கணபதிபிள்ளை அவர்களும், மலேசியாவின் சார்பில் தனிநாயகம் அடிகளும், திருகா.பொ. இரத்தினம் அவர்களும் கலந்து கொண்டனர். இலண்டனைச் சேர்ந்த பேராசிரியார் ரோன் ஆஷர் அவர்களும் இன்னும் பலரும் கலந்துகொண்டனர். கீழைத்தேயவியல் என்ற பரந்த வட்டத்தில் மிக முக்கியமான பங்கு வகிக்கும் தமிழியல் ஆய்வுக்கு அளிக்கப்பட்ட இடம் போதாது என்பதை இவ்வெறிஞர்கள் உணர்ந்தனர்.

இங்கு ஓர் உண்மையை நினைவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். தனிநாயகம் அடிகள் வெளியிட்டு வந்த தமிழ்பண்பாடு (Tamil Culture) என்ற ஆங்கிலக் காலாண்டு ஏடு 1955க்கும் 1963க்கும் இடையில் பல தமிழியல் ஆய்வாளரை ஒன்றிணைத்துத் தமிழியல் ஆய்வில் ஒரு புதுக் காலகட்டத்தை ஏற்படுத்தி இருந்தது. எனவே தமிழியல் ஆய்வுக்கு ஒரு தனிக்களம் அமைக்க வேண்டிய தேவையை அது உந்திக்கொண்டிருந்தது. இந்நிலையில் தமிழியல் தொடர்பான ஒரு சர்வதேச மாநாட்டை நடாத்த வேண்டும் என்று தனிநாயகம் அடிகளார்

திட்டமிட்டார். இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற இக் கீழைத்தேச மாநாட்டுக் காலத்தை பயன்படுத்த தீர்மானித்தார். இதன் காரணமாக இவரும் பேராசிரியர் வி.அய்.சுப்பிரமணியனும் சேர்ந்து இம்மாநாட்டில் கலந்துக் கொண்ட தமிழியல் அறிஞர் களுக்கான ஒரு சிறப்புக் கூட்டத்தை புதுடில்லியிலுள்ள விக்ய பவனில் 7.1.1964 அன்று கூட்டினர். இக் கூட்டத்திற்கு 15 நாடுகளைச் சேர்ந்த 60 தமிழியல் அறிஞர்கள் கலந்து கொண்டனர். இக் கூட்டத்தில் தான் அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மன்றம் ஏகமனதாகத் தொடங்கப்பட்டது. அதன் இணைச் செயலாளர்களாப் பேராசிரியர் காமில் சுவலபில் அவர்களும், தனிநாயகம் அடிகளார் அவர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். பேராசிரியர் ஜான் பிலியோசட் தலைவராக தெரிவுசெய்யப் பட்டார்.

முதலாவது மாநாடு

கூட்டத்தில் கூடிநின்று கூடிப் பிதற்றிவிட்டு நாட்டத்தில் கொள்ளாது நாளை மறந்து விடாத, விடாமுயற்சிக்கு இலக்கணமாக விளங்கிய, தனிநாயகம் அடிகள் 1966 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் மலேசியாவில் முதல் உலகத் தமிழ் மாநாட்டைக் கூட்டுவதற்குத் தகுந்த முயற்சிகளை எடுத்தார். மலேசியப் பல்கலைக்கழகம், கல்விக் கழகங்கள் ஆகியவற்றின் உதவியைத் திரட்டினார். அப்போது பிரதம அமைச்சராக இருந்த துங்கு அப்துல் ரஹ்மான் அடிகளாரின் இம்முயற்சிக்கு பூரண ஒத்துழைப்பு நல்கினார். அமைச்சரவையில் இருந்த தமிழ் அமைச்சர்களான திருவாளர்கள் வி.ரி.சம்பந்தன், வி.மாணிக்கவாசகம் ஆகியோரின் உதவியையும் அடிகளார் பெற்றார். ஐ.நா.வின் கல்வி, விஞ்ஞான, கலாசார நிறுவனத்தின் (யுனெஸ்கோ) செயலாளர் நாயகமாக விளங்கிய கலாநிதி மல்கம் ஆதிசேஷயா அவர்களின் உதவியும், இலங்கையில் இருந்த ஆசியா பவன்டேஷன், அமெரிக்க தூதரகம் ஆகியவற்றின் உதவியும் கிடைத்தன. மாநாட்டு ஏற்பாடுகளைச் செய்யும் பொருட்டு இலங்கைக்கு 1965இல் வந்த அடிகளார் அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற

இலங்கைக் கிளை ஒன்றையும் அமைத்தார். நாவலர் கழகத்தில் இந்த மாநாட்டின் நோக்கம் பற்றி ஓர் உரையையும் ஆற்றினார்.

அடிகளார் மலேசிய மாநாட்டில் சிங்கள அறிஞர்களும் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விஷேந்தார். பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் அவர் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். சிங்கள மகாகவி பீ.பீ.ஆல்விஸ் பெரோ அவர்கள் “சிங்கள கவிதைகளில் பாரதியின் தாக்கம்” என்ற தலைப்பிலும், “சிங்கள இலக்கியத்தில் குறளின் செல்வாக்கு” என்ற தலைப்பில் வாகீஸ்வராச்சாரிய ஸ் சாள்ஸ் த சில்வா அவர்களும், “சிங்களத்தில் தமிழின் செல் வாக்கு” என்ற தலைப்பில் வண. ஹிஸ்ஸல்ல தம்மரத்தின தேர் அவர்களும், “இந்திய இலங்கை கல்வெட்டியலில் சில பொது அம்சங்கள்” என்ற தலைப்பில் தொல்பொருள் ஆணையாளர் கலாநிதி சத்தாமங்கள் கருணாரத்தின அவர்களும், “இலங்கையில் பெருங்கற் பண்பாட்டுச் சான்றுகள்” என்ற தலைப்பில் கொழும்பு அரும் பொருட்சாலைத் துணைப் பணிப்பாளர் கலாநிதி எஸ்.பி.எவ்.சேனரத்தின அவர்களும் கட்டுரைகள் படிக்கச் சம்மதித்தனர். தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களால் மூவர் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள முடியாது போய்விட்டது. கலாநிதி சத்தாமங்கள் கருணாரத்தின அவர்களும் வண. ஹிஸ்ஸல்ல தம்மரத்தின தேர் அவர்களும் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர். இந்த மாநாட்டில் 22 நாடுகளைச் சேர்ந்த 132 பிரதிநிதிகளும், 40 பார்வையாளர் களும் கலந்து கொண்டனர். 150 ஆராய்ச்சி கட்டுரைகள் இந்த மாநாட்டில் படிக்கப்பட்டு ஆராயப்பட்டன. மாநாட்டு ஏற்பாடு களும் ஒழுங்குகளும் மற்றெந்த அனைத்துலக மாநாடுகளைப் போலவே மிகவும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தன.

இரண்டாவது மாநாடு

போட்ட திட்டப்படி சரியாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் 1968 ஜூவரித் திங்களில் இரண்டாவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடும் கருத்தரங்கும் சென்னையில் கோல கலமாக நடைபெற்றன. அறிஞர் அண்ணாதுரை அவர்களை முதலமைச்சராகக் கொண்டிருந்த தமிழ்நாடு அரசு மிகப்

பொருத்தமான முறையில் இந்த மாநாட்டை நடத்தி முடித்தது. தனிநாயகம் அடிகளின் மற்றொரு திட்டமும் இந்த மாநாட்டில் நிறைவேறியது. அதாவது நிரந்தரமான தமிழாராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சிப் பணியகமாக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று அடிகளார் கனவு கண்டார். இந்த சென்னை மாநாட்டில் நிறை வேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின்படி இந்த நிலையம் நிறுவப்பட்டு இயங்கி வருகின்றது. அடிகளார் இந்த நிலையத்தின் பணிப்பாளராக இருந்து பணியாற்ற முடியாமற் போனது தமிழாய்வாளர்கள் மத்தியில் பெரும் ஏமாற்றத்தையும் கவலையையும் தந்தாலும் அவர் கண்ட கனவு நனவானதே என்ற அளவில் திருப்தி அடைந்தார்கள்.

மூன்றாவது மாநாடு

மூன்றாவது மாநாடு தமிழராய்ச்சித் துறையில் மேற்கத்திய நாட்டவர்களின் பணிகளைக் களமாகக் கொண்டே அமைக்கப்பட்டதால் அத்துறையில் குறிப்பிடக்கூடிய பணியாற்றிய பிரெஞ்சு நாட்டின் தலைநகரான பாரிசில் 1970 இல் நடத்தப்பட்டது.

திட்டமிட்டபடி மூன்று மாநாடுகளிலும் சமர்பிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளும், நிகழ்ச்சிகளும் குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் நாலுருப் பெற்று வெளிவந்தன. மலேசிய மாநாட்டுக் கட்டுரைகள், நிகழ்ச்சிகள் மூன்றுதொகுதிகளாகவும், பாரிஸ் மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளும் கட்டுரைகளும் ஒரு தொகுதியாகவும் வெளியிடப்பட்டன.

நான்காவது மாநாடு

மலேசியப் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து ஓய்வு பெற்ற பின்னர் தனிநாயகம் அடிகள் இலங்கைக்கு வந்தார். இலங்கையில் 1972 ஆம் ஆண்டு நடத்துவதற்கென உத்தேசிக்கப்பட்டிருந்த அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு பற்றிய கருத்தரங்கு ஒன்றை யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் 22.01.1970 இல்

யாழ்ப்பாணத்தில் நான்காவது அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டினை ஆரம்பித்து அடிகளார் உரையாற்றுகின்றார்.

நடாத்தினார். கருத்தரங்கைத் தொடர்ந்து பொதுக் கூட்டம் ஒன்றையும் நடத்தி மாநாட்டுப் பொறுப்புக்கள் பற்றி விளக்கினார்.

இதைத் தொடர்ந்து சிலகாலம் அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழியல் பற்றி விரிவுரைகள் நடத்துவதற்கு அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழங்களுக்குச் சென்று திரும்பினார். இலங்கை திரும்பியதும் அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக் கிளைக்கு கொழும்பு பம்பலப்பிடியாவிலுள்ள கிளைன் ஆபார் பிளேசில் ஓர் அலுவலகம் திறக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்த அலுவலகத் திறப்புவிழாவை ஒரு நூற்காட்சியுடன் நடத்தி வைக்க முடிவு செய்யப்பட்டது. நூற்காட்சியுடன் இலங்கைக்கிளை அலுவலகம் 1971 இல் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இந்த நூற் காட்சியைப் பார்த்ததும் அடிகளாருக்கு 1960ஆம் ஆண்டு பேராதனையில் நடத்திய நூற்காட்சி நினைவுக்கு வந்தது. இந்தப் பக்கு ஆண்டுகளில் தமிழ் எத்துணை வளர்ச்சி பெற்றிருக்கின்றது என்பதை அறிய முடிந்தது.

நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை இலங்கையில் நடத்துவது பற்றித் தீர்மானிக்கப்பட்டாலும் அதைக் கொழும்பில் நடத்துவதா அல்லது யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்துவதா என்பதில் சிறு கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டது. எனினும் தமிழ்பேசும் மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் ஒரு பகுதியில் நடத்தப்படவேண்டும் என்ற கருத்து வலுப்பெற்றது. மக்கள் ஆதரவுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் மங்களப் பெருவிழாவாக இந்த மாநாடும் கருத்தரங்கும் 1974 தைத்திங்கள் நடைபெற்றது. எனினும் இம் மாநாட்டின் போது மிக மோசமான வன்முறைச் சம்பவங்களும் நடைபெற்றன.

இதுவரை நடத்திய மாநாடுகள் மூலம் தனிநாயகம் அடிகளார் சாதித்தவை யாவை என்ற வினாவை எழுப்பும் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் அடிகளாரின் சாதனைகளை விபரிக்கும் வகையில் பின்வருமாறு விடையளிக்கின்றார்:

முதலாவதாக, தமிழ் இலக்கியம் பற்றியோ மொழி பற்றியோ ஆராயும் உரிமை தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட வருக்கே உரியதென்ற கொள்கையை இவர் தகர்த்தெறிந்து

விட்டார். தமிழாராய்ச்சி குறுகிய எல்லைக்குட் கட்டுப் பட்டிராது பரந்து விரிந்து பல துறைகளில் விருத்தியடைந் திருக்கின்றது. தமிழ் இலக்கியம் பற்றியும் தமிழ் இலக்கணம் பற்றியும் உள்ள ஆராய்ச்சி மட்டும் தமிழாராய்ச்சி என்ற நிலை மாறி, தமிழ் மக்கள் வரலாறு, தமிழ் மக்கள் மனிதவியல், தமிழ் மக்கள் சமயங்கள், தத்துவங்கள், தமிழ்த் தொல் பொருளியல், தமிழ் நாட்டவர் பிற நாட்டவரோடு கொண்ட தொடர்புகள், தமிழர் பண்பாடு, தமிழ்க் கலைகள், தமிழ் மொழியியல் என இன்னொரண்ன பல துறைகளிலும் தமிழாராய்ச்சி விரிந்து சென்றிருக்கின்றது. இவர் முயற்சியின் பயனாகத் தமிழ் இலக்கியத்தின் சிறப்புப் பற்றியும், பண் பாட்டு வளர்ச்சி பற்றியும், தொன்மை பற்றியும், மொழியியல் பற்றியும் பல உண்மைகள் வெளிவந்துள்ளன.

மேலும், இவரது தொண்டினால் இன்று பிற நாடுகள் பலவற்றிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களிலே தமிழை ஒரு பாடமாக அமைத்திருக்கின்றனர். தமிழ் ஆராய்ச்சியில் அப்பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்கள் ஈடுபடுகின்றனர். ஒரு காலத்தில் மேல் நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களிற் சமஸ்கிருதம் பற்றியும், இந்தோ – ஆரிய மொழிகள் பற்றியுமே ஆராய்ச்சி செய்து வந்தனர். இப்பொழுது அந்நிலை மாறி, தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கியம், தமிழ் வரலாறு, தமிழர் பண்பாடு முதலியன பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்கின்ற நிலை இப் பல்கலைக்கழகங்களில் உருவாகி வளர்ச்சி பெற்றிருக்கின்றது. முன்பு பிறநாட்டார் சமயப் பிரச்சாரத்திற்கும், வணிகப் பெருக்கத்திற்கும், அரசியல் ஆதிக்கத்திற்கும் தமிழைப் பெரும்பாலும் கற்றனர். ஆனால் இன்று ஆராய்ச்சிக்காகவும், தமிழ் மொழியின் சிறப்பியல்புகளுக்குமாகவே தமிழை அவர்கள் கற்கின்றனர். மொழிகளிற் சிறந்த தமிழ் மொழியை அறியாது இந்தியாவின் அடிப்படைப் பண் பாட்டையும், கலைகளையும் அறிய முடியாதென உணர்ந்து தமிழைப் பயின்று வருகின்றனர்.

அடிகளாரின் தமிழியலாய்வு

தமிழ் ஆய்வு வளர்ச்சியிலே தவத்திரு தனிநாயக அடிகளாரின் பங்களிப்புக் கணிசமாக அமைந்துள்ளது. மறையியலிலே தனது ஆய்வினைத் தொடங்கிய அடிகளார் தமிழியலிலும், கல்வியியலிலும் ஆய்வுகள் பல மேற்கொண்டு உள்ளார். தமிழியலிலே அவர் மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் பன்முகப்பட்டன.

அடிகளார் தமிழியலிலே ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளுவதற்கு முன்னர் அது தொடர்பான அவருடைய முயற்சிகள் எத்தகையன என்பதனை இங்கு சுருக்கமாக நோக்குதல் அவசியமாகும்.

அடிகளாரின் ஆய்வுப் பின்புலம்

1931 ஆம் ஆண்டு முதல் கொழும்பு ஆர்ச. பேர்னாட் செமினரியில் மனிதப் பண்பியல், மெய்யியல், கல்வியியல் ஆகிய பாட நெறிகளை அடிகளார் பயின்றார். சமய ஒப்பியல், சிங்களம், தமிழ் ஆகியனவும் அப் பாடநெறிகளுடன் அவருக்குப் போதிக்கப்பட்டன. பிற்காலத்திலே தனிநாயக அடிகளாருடைய கல்வி ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு இப் பாடநெறிகள் அடிப்படைகளாக அமைந்தன.

மேலும் 1934 ஆம் ஆண்டு உரோம் நகரிலே மறையியலிலே கலாநிதிப்பட்ட ஆய்விலே ஈடுபட்டு ‘கார்த்தஜீனியன் குருமார்’ என்னுந் தலைப்பிலே ஆய்வேட்டையும், 1959 ஆம் ஆண்டு இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் பண்டைய தமிழ் கல்வி முறைமையினை சிறப்பாக வைத்து பண்டைய இந்திய, ஐரோப்பிய கல்வி முறைமைகளை ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்து ஆய்வேட்டை சமர்ப்பித்ததின் மூலம் ஆய்வு முறையியலிலும்

ஆழமான பயிற்சியைப் பெற்றார். அத்துடன் ஹிபுரு, கிரிக், இத்தாலியன், பிரஞ்சு, ஜூர்மன், ஸ்பானிஷ் மொழிகளைப் பயின்றதுடன் (வடமொழி, ரஷ்ய மொழி, போர்த்துக்கீச மொழி, சிங்கள மொழிகளிலும் அடிகளாருக்கு ஓரளவு பரிச்சயமுண்டு.) ஐரோப்பிய கலை, தொல்பொருளியல் ஆகியனவற்றிலும் பயிற்சி பெற்றார். இத்தகைய ஆய்வுப் பயிற்சிகளையும் பல் அறிவையும் பெற்றும், உயர்தரப் பாடசாலைகளிலே படிப்பித்தும் அனுபவம் பெற்ற பின்னரேயே தமிழ் ஆய்விலே அடிகளார் எடுப்படலாயினர்.

அடிகளார் இத்தகைய பின்னணியுடன் தமிழியல் ஆய்விலே எடுப்பட்ட தன்மையினைப் பெரிதொரு பாரம்பரியப் போக்குடனே தொடர்புறுத்தி நோக்கவேண்டியுள்ளது. அப்பெரும் பாரம்பரியப் போக்கு என்ன? பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே அறிவியல் வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட துரித வளர்ச்சி காரணமாக ஒப்பியல் ஆய்வுத்துறையின் அவசியம் உணரப்பட்டது. மேலைத்தேயத் தவர்கள் கீழை நாடுகளுக்கு வந்த காரணத்தினால், இங்குள்ள கலை, கலாசாரம் ஆகியனவற்றை அறியவும், அவற்றைத் தத்தம் நாட்டுக்கலை, கலாசாரங்களுடன் ஒப்பிடவும் முயன்றனர். அதன் பலனாக கீழைத்தேய மேலைத்தேய மொழி, இலக்கிய, கலை ஒப்பீட்டாய்வுகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றன. இத்தகையதொரு பெரும் பாரம்பரிய போக்கிலே தமிழ்மொழி இலக்கிய கலாசார ஒப்பீட்டாய்வும் கிளைவிட்டு வளரலாயிற்று. இவ்வாய்வு முயற் சியிலே பெரும் பங்களிப்புச் செய்த தமிழர்களுள் தனிநாயகம் அடிகளாரும் ஒருவராவர். ஐரோப்பியக் கலை மற்றும் மறையியல் வலியுறுத்தும் மனிதாயம் ஆகியவற்றிலே பயிற்சி பெற்ற அடிகளார் தமிழியல் ஆய்விலே எடுப்பட்டபோது எமது பண்டைத் தமிழிலக்கியங்கள் பிரதிபலிக்கும் தமிழ் நாட்டின் இயற்கை அழகு, தமிழரின் அழகுணர்வு, அவர்களுடைய மனிதாய ஆளுமை இயல்புகள் ஆகியவற்றிலே எடுபாடு கொண்டது ஆச்சரியமில்லை.

பண்டைத்தமிழ் இலக்கியங்கள்

அடிகளார் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலே தமிழ் முதுமாணிப் பட்டப்படிப்பை முடித்துக்கொண்டு Master of Letters என்னும் பட்டத்திற்காக ‘சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கை’ என்னும் விடயம் பற்றி ஆய்வு மேற்கொண்டார். பண்டைத்தமிழ் இலக்கியங்களிலே மனிதாயப் பண்புகளிலே ஈடுபாடு கொண்ட அடிகளார் அவ்விலக்கியங்கள் சித்திரிக்கும் இயற்கையினை ஆளுமை இயல்புகளுடன் தொடர்புறுத்தியே நோக்கினார். சங்க ‘இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்பு’ (தமிழ்த்தூது, பாரிநிலையம், சென்னை, 1961, பக். 25 - 50) என்னுங் கட்டுரையிலே அவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்:

இலக்கியம் வளர்ந்தெழுவதற்கு நிலைக்களாக உதவும் பொருட்கள் மக்களும் இயற்கையுமே. இவ்விரு பகுதி களையும் பிரித்து, இயற்கையை விடுத்து மக்களையும், அல்லது மக்களை விடுத்து இயற்கையைப் பற்றியும் புலவர் பாடுவரேல், அவ்விலக்கியம் குறைவுள்ள இலக்கியமாகவே விளங்கும். தமிழ்ப் புலவரோ, தம் புலமைத் திறனைக் காட்டுவதற்கு முதற் பொருளாக மக்களையும், துணைப் பொருளாக இயற்கையையும் எடுத்துக் கொண்டனர்.

சங்கப் பாடல்கள் என்றவுடன் போரையும் காதலையும் குறிப்பிடும் பாடல்களையே எண்ணுகின்ற வழக்கம் இருந்தது. அடிகளார் இப்போக்கிலிருந்து மாறுபட்டவர். பழந்தமிழ் மக்களின் ‘ஒன்றே உலகம்’ என்னும் பரந்த நோக்கு, கண்ணோட்டம், அவர்களுடைய நீதி, கல்விக் கொள்கை ஆகியவற்றைப் பறை சாற்றும் பாடல்களிலே அவர் ஈடுபட்டார். அவற்றை உலகம் அறியும்படியும் செய்தார். உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்துக்கு ‘யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்’ என்னும் இலட்சிய வாக்கினை அளித்தமையினை இங்கு மனங்கொள்ளலாம்.

சங்கப் பாடல்களிலே கூறப்பட்டுள்ள சில செய்திகளைத் துணைக்கொண்டு சிந்துவெளி நாகரிகத்திற்கும் தமிழருக்கும் உள்ள தொடர்பினை எடுத்துக் காட்டும் அடிகளாரின் நுண்ணிய ஆய்வு மனப்பாங்கு இங்கு குறிப்பிடப்பாலது. இதற்கு உதாரணம்

அருட்திரு தனிநாயகம் அடிகளாருக்கு யாழ் மாநகர முதல்வர் பாராட்டுப் பத்திரம் வழங்கிய காட்சி. அன்று நாடாளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த அமிர்தலிங்கமும் அருகில் காணப்படுகின்றார்.

ஒன்றைப் பார்ப்போம். சங்க இலக்கியங்களிலே தலைவன் தன் தலைவியின் நலம் பாராட்டும் பொழுது அதனைத் தனக்கு விருப்பமான ஊருடன் அல்லது நகரத்துடன் ஓப்பிடுவது வழக்கம். உதாரணமாக :

பழந்திமில் கொன்ற புதுவலைப் பரதவர்
மோட்டுமணல் அடைகரைக் கோட்டுமீன் கொண்டி
மணங்கமிழ் பாக்கத்துக்குப் பகுக்கும்
வளங்கெழு தொண்டி யன்ன இவள் நலனே

என்னும் அகநானாற்றுப் (செய்யுள் 10) பாடலடிகளிலே தலைவி யினுடைய நலன் தொண்டி நகரத்துக்கு உவமிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு தமிழர், தம் அன்பு உடையவரை நகரங்களுடன் ஒப்பிடுவதனால் தமக்கு நகர்களிலே இருந்த பரிச்சயம், ஈடுபாடு, அன்பு ஆகியவற்றைப் புலப்படுத்தினர். “ஏட்ரியாற்றிக் கடற் கரையில் எழுந்த வெனிஸ் மாநகர மாந்தர் அக்கடலினைத் தம் நகரின் தலைவியாகப் பாராட்டியதுபோலவே, தம் தமிழ் மன்னரும் தமிழக மக்களும், தம் ஆறு, கடல், ஊர் முதலியவற்றை அன்புடன் பாராட்டிவந்துள்ளனர்” (‘சங்க இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்பு’, தமிழ்த் தூது, ப. 46) என அடிகளார் கூறியுள்ளதை இங்கு தொடர்புறுத்தி நோக்கலாம். சிந்துவெளி நாகரிக காலந் தொடக்கம் ஊர், நகர் ஆகியனவற்றிலே விருப்பும், அவற்றிலே பரிச்சயமு உடையவராகத் தமிழர் இருந்த காரணத்தாலேயே தம் அன்புடையாரை நகரங்களுக்கும் ஊர்களுக்கும் ஒப்பிட்டனர் என அடிகளார் கூறுவது மிகப் பொருத்தமாக அமைகின்றது (‘Tamil Humanism: The Classical Period’, *Bunker Memorial Lecture*, 1972, p.7).

சங்கப் பாடல்களிலே அவர் ஈடுபட்டதுபோலத் திருக்குறளிலும் அவர் மனம் ஆழமாகச் சென்றது.

வள்ளுவனுடைய குறள் கூறும் நல்ல வழிகளையும் அவருடைய கத்தோலிக்க சமயங்காட்டும் நல்ல வழிகளையும் ஒப்பிட்டு ஆராயக் கூடிய வாய்ப்பு அவருக்கிருந்தது. தமிழ்த்தூது (ப. 21 -22) என்னும் நாலில் அவர் கூறியுள்ள கருத்தினை இவ்விடத்திற் கூறுவது பொருத்தமாயமையும்.

நூலைத் திறந்ததும் முதன் முதல் நான் கண்ட குற்பா

இருவே றுலகத் தியற்கை - திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு

என்பது. அந்நேரத்தில் இச்செய்யுளின் ஆழ்ந்த கருத்தொன்று எனக்குத் தோன்றிற்று. அது உரைகாரர் கருத்துமன்று ஊழைப் பற்றிய கருத்துமன்று என அருள்மறையின் கருத்தொன்று அச் சொற்களில் பொதிந்திருப்பது கண்டேன்.

இவ்வாறு பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைத் துருவி ஆராய்ந்த அடிகளார் அவ்விலக்கியங்களின் அடிப்படையாக அமைந்த கோட்பாடுகளைத் தன் கட்டுரைகளிலும் பேரூரைகளிலும் எடுத்துக் காட்டினான். அமராவதற்குச் சற்று முன்பாக அடிகளார் ‘தமிழர் பண்பாட்டின் கோட்பாடுகள்’ என்னுந் தலைப்பிலே தந்தை செல்வா நினைவுப் பேரூரையை நிகழ்த்தினார். தமிழ் இலக்கியங்கள் புலப்படுத்தும் கண்ணேஞ்சோட்டம் என்னும் இயல் பினை அவர் விரிவாக எடுத்து விளக்கினார். பண்டைய இலக்கியங்களிற் காணப்படும் இவ்வியல்பினை அடிகளார்,

உலக மனப்பான்மையில் தோன்றி வேறொரு இயல்பினை கண்ணேஞ்சோட்டம் (Tolerance Ecumenism) என்று அழைக்கலாம். தமிழ் நாட்டிற்கு அப்பாலிருந்து வந்த சமயங்கள் எல்லாம், தத்துவங்களைல்லாம் தமிழ் நாட்டில் தடையின்றி போதிக்கப்பட்டன. பெரும் விழாக்களில் தத்துவவாதிகளும் சமயவாதிகளும் தத்தம் கொடிகளைப் பறக்கவிட்டுத் தம் கருத்துக்களைப் பற்றி உரை நிகழ்த்தினார். திருவள்ளுவர் தம் கருத்துக்களைப் பல மூல நூல்களிலிருந்து எடுத்திருக்க வேண்டும். சங்க நூல்கள் பல்வேறு கருத்துக்களுடைய புலவர்களின் இலக்கியப் படைப்புக்களைக் கொண்டுள்ளன. சமணராகிய இளங்கோ அடிகள் தமிழர் தழுவிய பழக்க வழக்கங்களையும், வழிபாட்டு முறைகளையும் விரித்துக் கூறியுள்ளார்.

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழ்நாட்டிற்கு அப்பாலிருந்து வந்த சமயத்தினைத் தழுவிய அடிகளாரின் இக்கூற்று அவருடைய பற்றற்ற துறவு வாழ்வினைப் போலக் ‘காமஞ் செப்பாத்’ ஆய்வு நோக்குடன் அமைவதைக் காட்டுகின்றது.

நவீன இலக்கியங்கள்

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் ஈடுபட்டதுபோல அடிகளார் நவீன தமிழ் இலக்கியங்களிலும் ஈடுபட்டார். பாரதி, பாரதிதாசன் போன்றோருடைய கவிதைகளையும், மறை மலையடிகள், வி. கலியாணசுந்தரமுதலியார், கல்கி, மு. வரதராசன் போன்றோருடைய வசன இலக்கியங்களையும் அடிகளார் ஆராய்ந்தார். நவீன தமிழ் இலக்கிய ஆய்விற்கும் அடிகளாருக்கு முள்ள தொடர்பினை ‘Urbanism in Dr.Varatarajan’s Novels’ என்னும் அவருடைய கட்டுரை நன்கு எடுத்துக்காட்டுவதா யுள்ளது. சென்னை மாநகரம் என்ன வகையிலே டாக்டர் மு.வரதராசனின் நாவல்களிலே சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற தென்பதை அடிகளார் இக்கட்டுரையில் விவரித்துள்ளார்.

மொழி

அடிகளாரின் மொழி தொடர்பான சிந்தனைகள் இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று, தமிழ் மக்களுடைய மொழியுரிமை பற்றியது. மற்றையது, மொழி கற்பித்தல் பற்றியதாகும். 1956இல் தனிச்சிங்களச் சட்டம் கொண்டுவரவிருந்தபோது, அதனாலே ஏற்படக் கூடிய தீமைகளையும், பொதுவாக மொழி உரிமைப் பண்புகளையும் பல கட்டுரைகளிலும், நூல்களிலும் அடிகளார் எழுதி வெளியிட்டார். 1956இல் ‘நம் மொழியுரிமைகள் - தனிநாயக அடிகளாரின் கருத்து’ என்னும் பிரசரம் கண்டி தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சங்கத்தினாலே வெளியிடப்பட்டது. இது பின்னர் புதுப்பிக்கப்பட்டு இரண்டாம், மூன்றாம் பதிப்புக்களாக 1961 இல் வெளியிடப்பட்டது. அப்பிரசரத்திலே அடிகளார் இறுதியாகக் கூறியுள்ள கருத்தினை இங்கு மனங்கொள்ளுதல் நலம் என எண்ணுகிறேன்.

இலங்கையின் தலைநகரிலிருந்து அகன்றிருப்பதாலும், பல இனத்தாருடன் தொடர்பு ஒரு சிறிது குறைந்து இருப்பதாலும் நம் மாகாணங்களில் பரந்த விரிந்த மனப்பான்மை குன்றி யிருத்தல் கூடும். எனவே சைவ, வைஷ்ணவ, முஸ்லிம், கத்தோலிக்க, புரட்டஸ்தாந்து என்று பிரிந்து தொண்டாற்றும்

மனப்பான்மையும், கொழும்புத் தமிழர், மலைநாட்டுத் தமிழர், மட்டக்களப்புத் தமிழர், யாழ்ப்பாணத் தமிழர் என்று வேற்றுமை பாராட்டுவதும் நம் இனத்திற்கு நன்மை பயக்காத முறைகள் ஆகும். நம் இனத்திற்கு ஒற்றுமையும், உறுதியும் இருப்பதற்காக நம் எழுத்தறிஞர்களும், மேடைக் கலைஞர்களும் ஒத்துழைத்தல் வேண்டும். நமக்குப் புதிய பாடல்கள் வேண்டும், சின்னங்கள் வேண்டும், சிலைகள் வேண்டும். நமக்கென கலைக்கழகங்கள் வேண்டும், பல்கலைக்கழகங்கள் வேண்டும்.

தமிழர் வரலாறும் நாகரிக வளர்ச்சியும்

தனிநாயகம் அடிகளாருடைய பெரும்பாலான ஆய்வு முயற்சிகள் தமிழர் வரலாறு, தமிழர் நாகரிக வளர்ச்சி பற்றி யனவேயாகும். இவ்விடயங்களிலே, பிற நாடுகளில் வாழும் தமிழர் பற்றிய ஆய்வு சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்படவேண்டிய தாகும். பல ஆண்டுகளாக உலகின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குத் தமிழ்த்தூது மேற்கொண்ட அடிகளார் தான் சென்ற இடங்களிலே வாழும் தமிழர்கள் பற்றிய தகவல்களைச் சேர்க்கத் தவறவில்லை. அவர்களுடைய வாழ்நிலை, பிரச்சினை பற்றியெல்லாம் தகவல் கள் திரட்டுவதில் ஈடுபட்டார். அத்துடன் தமிழ்மொழி வரலாற்றுக்குத் தேவையான தகவல்களையும் திரட்டினார். மேலைத்தேயங்களிலே அவர் சுற்றுப்பிரயாணம் மேற்கொண்டபோது, தமிழிலே முதன் முதல் பிரசரமான நூல்களைக் காண நேர்ந்தது. அவற்றினுடைய முக்கியத்துவம் பற்றி அறிவுலகம் அறிவுதற்காக ‘The First Books Printed in Tamil’ (Tamil Culture, 1958) என்னும் கட்டுரையினை எழுதினார். உரோம எழுத்துக்களாலே தமிழ் வரிவடிவங்களை உணர்த்தி லிஸ்பன் நகரிலே 1554 ஆம் ஆண்டு ‘கார்த்திலா’ (Carthila) என்னும் முதல் தமிழ் நூல் அச்சிடப்பட்ட தகவலை அடிகளார் இக்கட்டுரையிலே வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூல் தமிழ்மொழிக்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் பெருஞ் சிறப்புக் கொடுத்துள்ள விவரம் இதிலே விளக்கப்பட்டுள்ளது.

பிற நாடுகளிலே வாழும் தமிழர்கள் பற்றிய தமது ஆய்வு முடிவுகளை அடிகளார் 1970 இல் பரிஸ் நகரிலே நடைபெற்ற

மூன்றாவது உலகத் தமிழராய்ச்சி மாநாட்டிலே 'The Study of Contemporary Tamil Groups - A Survey' என்னுங் கட்டுரையாகச் சமர்ப்பித்தார். தமிழர்கள் எந்தெந்த நாடுகளிலே வாழ்கிறார்கள். அவ்வந்த நாடுகளில் அவர்களுடைய எண்ணிக்கை, தமிழர்களுடைய இடம், பெயர், வரலாறு ஆகியன பற்றியெல்லாம் இக் கட்டுரையிலே விவரித்துள்ளார். இம் மக்களுடைய புவியியற் பரம்பலையும், புள்ளி விபரத்தையும் அதிலே தந்துள்ளார்.

இவ்வாறு பரவியுள்ள தமிழருடைய வரலாறு, அவர்களுடைய சமூகநிலை, மொழி, சமயம் ஆகியனபற்றிக் கட்டுரையிலே அடிகளார் விளக்குகின்றார். பல தரவுகளையும், விளக்கங்களையும் இக் கட்டுரையிலே அளிக்கும் அடிகளார் தொடர்ந்து இவ்விடயமாக எத்தகைய ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளலாம் எனக் கட்டுரையின் இறுதியிலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழர் வரலாறு தொடர்பாக, தமிழ்க் கலாசாரம் தென் கிழக்காசியாவிற் பரவிய வகையினை ஆராய்வதிலே அடிகளார் ஈடுபட்டார். தென் கிழக்காசிய நாடுகளாகிய கம்போடியா, வியட்நாம், இந்தோனேசியா, தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகளுக்கு அடிக்கடி தமிழ்த்தூது மேற்கொண்ட அடிகளார், அங்குள்ள கலாசாரத்தினை நேரிலே தரிசிக்கவும், அதனைப் பிற கலாசாரங்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இப்பிரதேசங்களில் வாழ்பவர்களே இக்கலாசார ஒப்பீட்டு ஆய்வினை மேற்கொள்ளவேண்டுமென அடிகளார் பல இடங்களிலே வற்புறுத்தி உள்ளார். "Tamil Cultural Influences in South East Asia" (Tamil Culture) என்னுங் கட்டுரையிலே இவ் வேண்டுகோளை விடுவதுடன் தமிழ்க் கலாசாரத்தின் எத்தகைய எச்சங்கள் அந்நாடுகளிலே காணப்படுகின்றன என்பதை வரலாற்று அறிஞர்களின் கூற்றுக்களுடனும், தன் சொந்த அனுபவத்துடனும் எழுதிச் செல்கிறார். வரலாற்றறிஞர் கே. ஏ. நீலகண்டசாஸ்திரி தென்கிழக்காசியாவில் பரவிய கலாசாரம் பற்றிக் கூறிய கருத்துக்களை அடிகளார் சான்றாதாரங்களுடன் வன்மையாக இக் கட்டுரையிலே கண்டித்துள்ளார்.

கல்வி

அடிகளார் தமிழ் மொழி இலக்கியம், வரலாறு, பண்பாடு ஆகியனவற்றிலே ஈடுபட்டதுபோலக் கல்வித்துறையிலும் பெருமளவு ஈடுபாடு கொண்டார். குருத்துவப் பட்டம் பெற்று உயர்தரப் பாடசாலை ஆசிரியராக பணியைத் தொடங்கிய அடிகளார் 1952 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் கல்வித்துறை விரிவுரையாளராகக் கடமையேற்றார். தமிழர் கல்வி முறை பற்றி ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்ட அவர் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்திலே பண்டைய ஐரோப்பிய இந்திய கல்வி முறைகளை தமிழ்க் கல்வி முறைக்கு விசேட தொடர்பு காட்டி ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து 1957 இல் முனைவர் (Ph.D.) பட்டம் பெற்றார் என்பதை முன்னரே பார்த்தோம். தமிழருடைய கல்வி முறைபற்றித் தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி செய்ததுடன் தற்காலத்தில் தமிழ்மொழிக் கல்வி சிறக்க வழிகளும் கூறியுள்ளார். கல்வித்துறை தொடர்பாக அவர் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இக் கல்விக் கட்டுரைகளுள் முதலாவது கட்டுரையிலே பண்டைய இந்தியக் கல்வி முறையினை அறிதற்குப் பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களின் பங்கு வரலாற்றாசிரியர்களாலே மறைக்கப்பட்டிருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். இவ்விலக்கியங்கள் பற்றி அவர் அக்கட்டுரையின் இறுதியிலே விவரித்தும் கூறியுள்ளார்.

208914

அடிகளாரின் படைப்புகள்

அடிகளார் தமிழில் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதிய போதும் நூல் வடிவில் தமிழில் ‘தமிழ்த்தூது’, ‘ஒன்றே உலகம்’ ஆகிய இரண்டு நூல்களையே வெளியிட்டுள்ளார். அவர் ஆற்றிய அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவு திருவள்ளுவர் என்னும் நூலாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் மூன்று நூல்களும் இரண்டு தொகுப்பு நூல்களும் அடிகளாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் நூல்கள்

1. தமிழ்த்தூது

‘தமிழ்த்தூது’ தான் அடிகளார் இயற்றிய முதல் தமிழ்நூல். இத் தமிழ்த்தூது, சங்க இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்பு, மலரும் மாலையும், காப்பிய கவிஞர் வீரமாழனிவர், தமிழ் நாட்டின் ஆசிரியர் வேதநாயகம்பிள்ளை, செந்தமிழ் வளர்ச்சி என்னும் ஆறு கட்டுரைகளைக் கொண்ட ஒரு தொகுப்பாகும்.

இவற்றோடு பல்வேறு சூழல்களில் அடிகளார் எழுதிய பிற கட்டுரைகளும் சேர்ந்து ‘தமிழ்த் தூது’ என்னும் நூலாக 1952 ஆம் ஆண்டு முதல் பதிப்பாகவும், 1959 ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் பதிப்பாகவும் வெளிவந்தது.

1952, 1959 ஆம் ஆண்டுப் பதிப்பில் காணும் ‘செந்தமிழ் வளர்ச்சி’யைத் தவிர்ந்த பிற கட்டுரைகளுடன் ‘தமிழரும் அவர் தம் கவின் கலைகளும்’, ‘தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்’ ஆகிய இருவேறு கட்டுரைகளைச் சேர்த்துத் திருத்திய நான்காம் பதிப்பு

1962 ஆம் ஆண்டு சென்னை பாரி நிலையத்தினரால் வெளி யிடப் பெற்றது.

2. ஒன்றே உலகம்

பலமுறை உலகச் சுற்றுப் பயணங்களை மேற்கொண்ட அடிகளார் ஆங்காங்குத் தாம் கண்டனவற்றையும் கேட்டன வற்றையும் தமிழ் மணம் கமழும் இனிய கட்டுரைகளாக வரைந்தார். தாய்லாந்து, கம்போடியா, வியட்நாம், பர்மா, இந்தோனேசியா, ஐப்பான், தென் அமெரிக்கா, சோவியத் ஒன்றியம், ஆபிரிக்க நாடுகள், நடுகிழக்கு நாடுகள், ஐரோப்பிய நாடுகள் என தாம் சென்ற நாடுகளிலுள்ள புதுமைகளோடு, சிறப்பாகத் தமிழும் தமிழரும் பற்றிய செய்திகள் அந்நாடுகளில் உள்ளனவா என ஆராய்ந்து அவற்றைத் தவறாது தம் கட்டுரைகளில் குறிப்பிட்டார். இக்கட்டுரைகளைத் தொகுத்து 1963 ஆம் ஆண்டில் சென்னை பாரிநிலையத்தின் வாயிலாக ‘ஒன்றே உலகம்’ என்னும் நூலாக வெளியிட்டார். பல திருத்தங்களோடு இந் நூலின் இரண்டாம் பதிப்பை 1974 ஆம் ஆண்டு வெளி யிட்டார்.

3. திருவள்ளுவர்

சொல்லின் செல்வர் இரா. பி. சேதுப்பிள்ளை தம் அன்னையார் சொர்ணம்மாள் அவர்களின் நினைவாகச் சென்னை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகங்களில் சொர்ணம்மாள் நினைவுச் சொற்பொழிவு அறக்கட்டளைகளை நிறுவினார். 1961 ஆம் ஆண்டு இவ்விரு பல்கலைக்கழகங்களிலும் தனிநாயகம் அடிகளார் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தினார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் 1961 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்களில் ஆற்றிய மூன்று சொற்பொழிவுகள் ‘திருவள்ளுவர்’ என்னும் பெயரோடு அறுபது பக்க நூலாக அப்பல்கலைக்கழகத்தாரால் 1967 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப் பெற்றது.

ஆங்கில நூல்கள்

தமிழில் புலமை பெறுவதற்கு முன்னரே தனிநாயகம் அடிகளார் ஆங்கிலத்தில் புலமை நிரம்பப் பெற்றிருந்தார். தமிழில் எழுதத் தொடங்குவதற்கு முன்னரே அவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதத் தொடங்கிவிட்டார். மாணவப் பருவத்திலேயே அவர் ஆங்கிலத்தில் கட்டுரைகள் பல வடித்ததுண்டு.

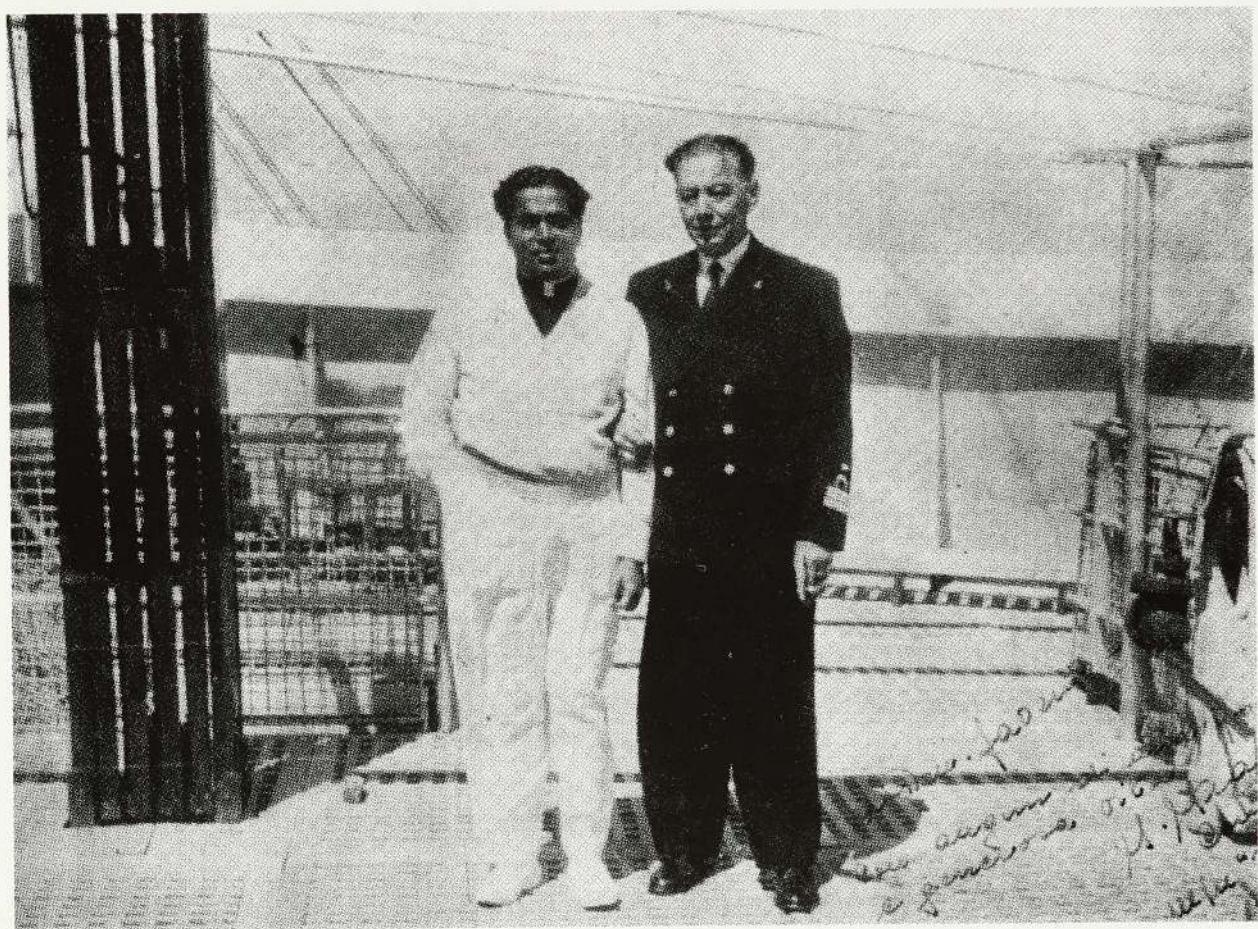
தமிழை உலக அரங்கிற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு அவரது ஆங்கிலப் புலமை உற்ற துணையாக அமைந்தது. தமிழில் கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் எழுதியது போலவே இவர் ஆங்கிலத்திலும் பல கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் எழுதி யுள்ளார்.

1. கார்த்தேஜினியன் மறைமாநில குருகுலம் (The Carthaginian Clergy)

அடிகளார் உரோம் நகரில் தம் குருத்துப் பயிற்சியை முடித்தபின், ஓராண்டுக் காலம் சமய வரலாற்று ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு ‘கார்த்தேஜ் மறை மாநிலக் குருகுலம்’ (The Carthaginian Clergy) என்னும் ஆய்வேட்டை எழுதினார்.

இதன் முதல் பதிப்பு 1947 ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவிலும், இரண்டாம் பதிப்பு 1950 ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிலும் வெளியாயின. இரண்டு பதிப்புக்களுமே தமிழ் இலக்கியக் கழக வெளியீடாக அமைந்திருந்தன.

அடிகளாரின் பன்மொழிப் புலமையை இந்த ஆய்வேட்டிலேயே நாம் கண்டு வியக்கலாம். இலத்தீன் மொழியிலுள்ள மூல நூல்களைத் தவிரக் கருவிநூற் பட்டியலில் ஆறு இலத்தீன் நூல்களும், பதினொரு ஆங்கில மொழி நூல்களும், முப்பத்தொரு பிரெஞ்சு மொழி நூல்களும், ஏழு செர்மன் மொழி நூல்களும், ஆறு இத்தாலிய மொழி நூல்களும், ஒரு ஸ்பானிஷ் மொழி நூலும் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணும்போது இருபத்தாறு வயதில் ஆறு மொழிகளில் வல்லுநராகவும் அம்மொழி நூல்களை எடுத்தானும் திறமிக்கவராகவும் அவர் திகழ்ந்ததை நாம் காண முடிகின்றது. நூல் முழுவதிலும் அவரது வீறுமிக்க ஆங்கில நடையின் அழகையும் எளிமையையும் நுண்மையையும்

பல நாடுகளுக்கும் கப்பல் மூலம் பயணம் செய்த அடிகளார் ஒரு முறை கப்பலின் குருவாக (Chaplain) பயணம் செய்த போது.

பொருத்தமான சொற்களைக் கையாளும் திறனையும் நாம் கண்டு மகிழலாம்.

2. பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை (Nature in Ancient Tamil Poetry)

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இலக்கிய முது கலைப் பட்டத்துக்காக (எம். லிட்.) அடிகளார் எழுதிய ஆய்வேடு ‘Nature in Ancient Tamil Poetry’ என்னும் தலைப்பில், தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தால் 1952 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப் பெற்றது. இது பின்னர் சங்க காலத் தமிழ் இயற்கைக் கவிதை (Nature Poetry in Tamil : The Classical Period) என்னும் தலைப்பில் சிங்கப்பூரிலிருந்து 1963 ஆம் ஆண்டிலும், “நிலப் பாகுபாடும் கவிதையும் : சங்கத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை பற்றிய ஆய்வு” (Landscape and Poetry : A Story of Nature in Classical Tamil Poetry) என்னும் தலைப்பில் 1966 ஆம் ஆண்டு பம்பாய் ஆசிய வெளியீட்டகத்தின் சார்பிலும் வெளியிடப் பெற்றது.

சங்ககாலத் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை இயற்கையோடு இயைந்ததாக அமைந்திருந்த பாங்கினை இந்நாலில் அடிகளார் பற்பல சான்றுகளுடன் விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றார்.

3. பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் கல்விச் சிந்தனைகள் (Ancient Tamil Education)

அடிகளார் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகப் பணியினின்று விடுப்புப் பெற்றுக் கொண்டு 1955 -57 ஆம் ஆண்டுகளில் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வித்துறையில் ஆய்வு மேற்கொண்டார். அங்கு பேராசிரியர் ஜோசப் லாவெனீஸ் அவர்களை வழிகாட்டியாக் கொண்டு ‘Ancient European and Indian Systems of Education Compared, with Special Reference to Ancient Tamil Education’ என்னும் தலைப்பில் தம் முனைவர் பட்ட ஆய்வேட்டை எழுதிக் கல்வித் துறையில் முனைவர் பட்டம் பெற்றார். இந்நால் அச்சிடப் பெறவில்லை என்பதை இங்கு குறிப்பிடவேண்டும்.

இதிகாச காலம் தொடங்கி அசோக மன்னர் காலம் வரையில் வட இந்தியாவில் கல்வி வளர்ந்த வகையினையும், குறிஞ்சி நிலத்தில் அகவன் மக்கள் மூலம் கல்வி பரவிய காலம் தொடங்கித் திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலைக் காலம் வரை தமிழகத்தில் கல்வி வளர்ந்த பாங்கினையும் ஏழு அதிகாரங்களில் அடிகளார் தக்க சான்றுகளுடன் விளக்குகின்றார். தமிழ் ஆங்கில மொழி நூல்களோடு கிரேக்கம், இலத்தீன், இத்தாலியன், பிரெஞ்சு, செர்மன் மொழி நூல்களையும் அவர் தம் ஆய்வுக்குத் துணையாகக் கொண்டுள்ள பாங்கினை நாம் இந்நூலில் கண்டு கொள்ளலாம்.

தொகுத்த நூல்கள்

தமிழ்த் தொடர்புடைய மூன்று நூல்களைத் தொகுத்து அடிகளார் ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டுள்ளார். உலக அரங்கில் தமிழின் சிறப்பை நிலைநாட்ட இவை உறுதுணையாக அமைந்துள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை.

1. தமிழியல் நூல்கள் ஆய்வடங்கல் (A Reference Guide to Tamil Studies)

தமிழியல் பற்றிய நூல்கள் பல நூற்றாண்டுக் காலமாகவே ஐரோப்பிய மொழிகளில் வெளிவந்துள்ளன. ஆர்வமின்மை காரணமாகவோ, அம்மொழிகளை அறியாமை காரணமாகவோ அத்தகு நூல்கள் வெளிவந்தமைக்கூட அறியாமை காரணமாகவோ என்னவோ தமிழ்க்கூறு நல்லுலகில் இச்செய்திகள் பரவவில்லை. மேலை நாடுகளில் கூடத் தமிழியல் ஆர்வலர்களைத் தவிர பிறர் இவற்றை அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை.

ஐரோப்பிய மொழிகளில் தமிழ் பற்றி வெளிவந்த நூல்களைப் பற்றிய குறிப்புக்களையெல்லாம் தொகுத்து ஒரு நூலாக வெளியிட அடிகளார் விரும்பினார். மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்தியத் துறையின் பணியாகவே இதனைச் செய்யப் பல்கலைக்கழகம் நிதியுதவி வழங்கியது. 1961ஆம் ஆண்டில் தொடங்கிய இத் தொகுப்புப் பணி 1963 ஆம் ஆண்டில் நிறைவு பெற்ற

தாயினும் 1966 ஆம் ஆண்டிலேயே மலாயாப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக இத்தொகுப்பு நூல் வெளியாகியது.

122 பக்கங்களைக் கொண்ட இத்தொகுப்பில் 1355 நூல்களைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆசிரியர் பெயர், நூலின் தலைப்பு, அச்சிட்டோர் விபரம், நூலின் பதிப்புக்கள், வெளிவந்த ஆண்டு ஆகிய விவரங்களை நாம் இந்நூலில் காணலாம். இந்நூல் தொகுப்பில் இந்தியா, இலங்கை, இங்கிலாந்து, ஸ்வீடன், பிரான்சு, ஆலந்து, ரஷ்யா, செக்கோஸ்லா வாகிய ஆகிய நாடுகளைச் சார்ந்த பதினெட்டு அறிஞர்கள் உதவியுள்ளனர். இலத்தீன், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, செர்மன், போத்துக்கேயம், ரஷ்யன், போலிஷ், செக், மலாய், வடமொழி, ஸ்லோவாக், இத்தாலியம், ஸ்வீடிஷ் ஆகிய பல மொழிகளில் தமிழியல் தொடர்பாக வெளிவந்த நூல்கள் பற்றிய குறிப்புக்களை நாம் இந்நூலில் காணலாம். இலக்கியம், மானுடவியல், தொன்மையியல், கலை, கல்வெட்டியல், சமூக வரலாறு, பண்பாடு, நாகரிகம், இலக்கிய வரலாறு, இலக்கியத் திறனாய்வு, இலக்கணம், அகராதியியல், மொழியியல், ஒப்பியல், சமயமும் தத்துவமும், பயண நூல்கள், ஆய்வடங்கல் எனப் பல துறை நூல்களும் இதில் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

தமிழாய்வில் ஈடுபடுவோர்க்கு இத்தொகுப்பு நூல் மிக்க பயன்தரவல்லது என்பதில் ஐயமில்லை. தமிழியல் பற்றி இதழ்களில் வெளிவந்த கட்டுரைகளின் ஆய்வடங்கல் ஒன்றைத் தொகுப்பதிலும் அடிகளார் ஈடுபட்டிருந்தார். ஆனால் அத் தொகுப்பு நூல் வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை.

2. வெளிநாடுகளில் தமிழ்க் கல்வி (Tamil Studies Abroad)

உலகில் பல பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் கற்பிக்கப் பட்டு வருகிறது; தமிழாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. தமிழகம் தவிர்த்த பிற இந்திய மாநிலங்களிலும், பிற நாடுகளிலும் தமிழ் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதை இந்நூலிலுள்ள பதினெட்டு கட்டுரைகளும் விளக்குகின்றன. பிரான்சு, ஆலந்து, செர்மனி, பிரிட்டன், செக்கோஸ்லாவாகியா, சோவியத் ஒன்றியம்,

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள், மலேசியா, ஆஸ்திரேலியா, நியூஸ்லாந்து. இத்தாலி, ஹங்கேரி, ஐப்பான், போர்த்துக்கல், ஸ்பெயின், ஸ்வீடன், சுவிட்சர்லாந்து, இலங்கை, இந்தியா ஆகிய நாடுகளில் நிகழ்ந்து வரும் தமிழ் ஆய்வுகள் பற்றிய விவரங்களை இந்நாலில் காணலாம்.

268 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நாலைத் தனிநாயகம் அடிகளார் தொகுத்து உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் சார்பில் 1968 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார்.

பல பழைய, புதிய தமிழ் நூல்கள் இன்றும் சௌமன், பிரெஞ்சு, செக், ரஷ்யன் முதலிய ஐரோப்பிய மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. பல அமெரிக்க, ஐரோப்பியப் பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழ் கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. சில பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழ்த்துறை தனித்துறையாக அமைந்து செயல்படுகின்றது. தமிழில் ஆய்வு செய்து முதுகலை, மாணவர் பட்டங்களைப் பெறவும் பல அமெரிக்க, ஐரோப்பியப் பகல்கலைக் கழங்கங்களில் வாய்ப்பு உண்டு.

பல ஆண்டுகளாக அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளில் தமிழ் ஆய்வு நடைபெற்று வருவதையும், இன்று அந்நாடுகளில் தமிழ் ஆய்வின் நிலை என்ன என்பதையும் நாம் அறிந்துகொள்ள இந்நால் உதவுகின்றது.

3. தமிழ்ப் பண்பாடும் நாகரிகமும் (Tamil Culture and Civilization)

அடிகளார் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணி புரிந்தபோது மாணவர்களுக்குக் கற்பித்த பாடங்களுள் தமிழ்ப் பண்பாடும் நாகரிகமும் என்பதும் ஒன்று. அத்தலைப்பில் தமிழ் வரலாறு, இலக்கியம், மொழியியல், கவிஞர்களைகள், அரசியல் - சமூக வாழ்வு, வணிகம், சமயம் எனப் பல பிரிவுகளில் அடிகளார் பாடம் நடத்துவார். தம் மாணவர்கள் இவை பற்றி விரிவாகக் கற்றறிய வேண்டுமென்பதற்காகப் பல நூல்களை மேற்கோள்களாகக் காட்டுவார். அந்நால்களைப் படிக்குமாறு மாணவர்களுக்கு அறிவுறுத்துவார்.

தமிழ் தொடர்பாக ஆங்கிலத்தில் பலரும் எழுதியுள்ள நூல்களிலிருந்து சிறந்த பகுதிகளைத் தொகுத்து இந்நாலை வெளியிடுவதற்கு அடிகளார் பல்கலைக்கழகத்தில் நடத்திய பாடமே காரணமாயிற்று.

எம். இரத்தினசாமி, சுனித்தி குமார் சட்டாஜி, வி. அய். சுப்பிரமணியம், மு. வரதராசனார், தனிநாயம் அடிகளார், தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார், அ. சிதம்பரநாதச் செட்டியார், பி. ஆர். இராமச்சந்திர தீட்சிதர், பி.டி. சீனிவாச ஐயங்கார். சர். பி. அருணாசலம் போன்ற இந்திய, இலங்கை ஆசிரியர்களும் ஆல்ஃாப்பிரட் நோஃப், அமரி தெ. ரியன்கூர், லெயோனார்து கோட்டெரல், அலெக்சாண்டர் ரீ, கமில் சுவலபில், எம். பி. எமனோ, தாமஸ் பர்ரோ, ஷான் பிலியோசா, பெரில் தெ. ஸோட்டே, ஆல்பாட் ஸ்வெட்சர், ஹைன்ரிஹ் ஸிம்மர், சார்லஸ் பாப்ரி, மார்ட்டி மார்ட்டிமர் வீலர், ஹீராஸ் அடிகள் போன்ற பல மேலை நாட்டு ஆசிரியர்கள் எழுதிய நூல்களிலிருந்தும் கட்டுரைகளி லிருந்தும் ஜம்பத்து மூன்று பகுதிகள் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இனப் பெயர்ச்சி, ஆரியர் காலத்துக்கு முந்திய நாகரிகம், வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முந்திய தென் இந்தியா, திராவிட மொழிகள், வடமொழியில் திராவிட மொழிச் சொற்கள், தென் கிழக்கு ஆசியாவில் தமிழும் வடமொழியும், சங்க இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்புகள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, திருக்குறள், தென் இந்தியக் கலைகள், திராவிடக் கட்டக்கலை, இசை, நடனம், மூவேந்தர்கள், கடல் வணிகம், நகர - கிராம வாழ்வியல், முருகப் பெருமான், சைவம், சமணம், பெளத்தம், ஆரியரும் திராவிடரும் எனப் பல தலைப்புக்களைக் கொண்டதாக இத்தொகுப்பு அமைந்துள்ளது.

தமிழ்ப்பாண்பாட்டையும் நாகரித்தையும் பற்றி அறிய விரும்புவோர்க்கு இந் நூல் ஒரு கருத்துச் சுரங்கமாக விளங்குகின்றது.

அடிகளாரின் தமிழியல் ஆய்விதழியல் முயற்சிகள்

தமிழ் கல்சர் (Tamil Culture)

வத்திக்கான் நகரில் இருந்தபொழுதும், பின்பும் பிற நாடுகளுக்கு செல்லும் வாய்ப்பைப் பெற்ற தனிநாயகம் அடிகள் தமிழ் ஆய்வுகள் நடைபெற்ற பல நாடுகளில், ஆய்வுகள் தனிமனிதரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு, அவை தேடுவாரற்ற நிலையில் இருந்ததை உணர்ந்தார். இதனால் கவலையுற்ற அவருக்கு “மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள் சொல்வதில் ஓர் மகிமை இல்லை” என்ற பாரதியின் கூற்று நினைவுக்கு வந்தது. தான் தொடக்கி இயக்கி வந்த தூத்துக்குடி “கிறித்தவ தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின்” உதவியுடன் “தமிழ்க் கல்சர்” (தமிழ் பண்பாடு) என்ற காலாண்டு ஆங்கில ஆய்வு ஏட்டைத் தொடக்கி வெளியிட்டார். தமிழாராய்ச்சியில் உள்ள பல குறைபாடுகளை யும், அவற்றை ஒருங்கிணைத்து நெறிப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் தொன்மையையும் சிறப்பையும் தனது ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் மிக அழகாகவும் ஆணித்தரமாகவும் வெளியிட்டார். ஆசிரியத் தலையங்கத்தில்,

எழுநிலை மாடம்
கால்சாய்ந்துக்
கழுதை மேய்
பாழாகினும் ஆகும்

என்ற ஒளவைப் பாட்டியின் கருத்துக்கு ஒப்பான கிரேக்க கவி ஒன்றை மேற்கோள் காட்டி, தமிழின் இன்றைய இழிந்த நிலை

யைச் சுட்டிக் காட்டினார். அத்துடன் இறுதியில் பண்பாடுகள் பேணப்பட வேண்டியதன் உலகளாவிய தேவையை வள்ளு வரின் குறள் மூலம் விளக்கி முடித்தார்.

பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அஃதின்றேல்
மன்புக்கு மாய்வது மன்

என்ற குறளே அதன் இறுதி வாசமாக அமைந்தது. இந்த இதழ் 1952 ஆம் ஆண்டு ஐனவரியில் முதன் முதல் வெளிவந்தது.

அண்ணாமலை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகங்கள் தமிழைப் பற்றிய ஆங்கில நூல்களை வெளியிட்டிருப்பதை அடிகளார் அறிவார். அன்றைய தமிழ் எம்.வி.ட. முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகள் கூட ஆங்கிலத்தில்தான் எழுதப்பட்டன. ஆனால் ஒன்றை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். தமிழ் ஆய்வு நூல்கள் பெரும்பாலும் இலக்கண இலக்கிய ஆய்வு நூல்களாகவே இருந்தன. பண்பாடு, வரலாறு, நிலவியல், மொழியியல், ஓப்பியல் ஆகிய துறைகளுக்கு அத்தகைய நூல்கள் சிறப்பிடம் வழங்கவில்லை. ஆனால் மேலை நாடுகளில் மொழிபற்றிய நூல்கள் இலக்கிய இலக்கண நூல்களாக மட்டும் இல்லாமல், மொழிபேசும் மக்களோடு தொடர்புடைய எல்லாத் துறைகளையும் தமுவியவையாக இருப்பதை அடிகளார் அறிவார். எனவே தமிழ் பேசும் மக்களுடன் தொடர்புடைய எல்லாத் துறைகளையும் தமுவிய கட்டுரைகளைத் தாங்கி வரும் ஆங்கில இதழ் இல்லாத குறையைப் போக்குவதற்காகவே தம் சொந்த முயற்சியில் அடிகளார் இவ் ஆங்கில முத்திங்கள் இதழைத் தொடங்கினார். இதழுக்குரிய நிதி முதலீட்டுக்கும் அடிகளாரே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்.

இவ்விதழை அடிகளார் தூத்துக்குடியில் இருந்த போது 1952 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்தார். 1966ஆம் ஆண்டு வரை வெளிவந்த இவ் இதழில் முதன்மை ஆசிரியராக அடிகளாரே விளங்கினார். இவ்விதழ் காலாண்டு இதழ் ஆகும். ஆரம்பத்தில் அடிகளாரின் பொறுப்பில் இருந்த தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கழகத்தின் சார்பில் வெளியான இவ்விதழ் 1955ஆம் ஆண்டில் இருந்து தமிழ் கலைமன்றத்தின் சார்பில் வெளியாகிற்று. 1966இல் முதன்மை

ஆசிரியராகத் தனிநாயக அடிகள் இருந்த போதும் இலோயலா கல்லூரியைத் சேர்ந்த அருள்திரு இன்னாசி இருதய அடிகளை முகாமைத்துவ ஆசிரியராகக் கொண்டு இவ்விதழ் வெளிவந்தது. இடையில் 1960, 1962, 1965 ஆண்டுகளில் இவ்விதழ் வெளி வரவில்லை. வெளியிடப்பட்ட 12 ஆண்டுகளில் வெளியான 44 இதழ்களின் மொத்தப் பக்கங்கள் 4522 ஆகும்.

ஜேர்னல் ஆஃப் தமிழ் ஸ்டாஸ் (Journal of Tamil Studies)

உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம் (IATR) தொடங்கப்பட்ட பொழுது (7.1.1964) தமிழ் ஆராய்ச்சி பற்றி ‘தமிழ் கல்சர்’ (Tamil Culture) என்னும் காலாண்டு இதழ் வழியாகவும் செய்தி மடல் (News Letter) வழியாகவும் எழுத வேண்டும் என்று தனிநாயக அடிகளும் பிற அறிஞர்களும் முடிவு செய்தனர். தமிழ் கல்சர் இதழ் நின்று போனதால் சென்னையில் 1968 இல் நடந்த இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் பொழுது உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் சார்பில் ஆங்கிலத்தில் அரையாண்டு இதழ் ஒன்றை தனிநாயகம் அடிகளை ஆசிரியராகக் கொண்டு தொடங்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இதன்படி 1969 ஏப்பிரலில் ‘ஜேர்னல் ஆஃப் தமிழ் ஸ்டாஸ்’ ஆங்கில அரையாண்டு இதழ் வெளிவந்தது. நான்காம் இதழில் (அக்டோபர், 1970) இனி இவ்விதழ் புதிதாகத் தொடங்கப்பட உள்ள உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் வெளியீடாக வரும் என்று தனிநாயகம் அடிகள் அறிவித்தார். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் மறுபடி 1972 செப்டம்பரில்தான் முதல் இதழை வெளியிட்டது. அதில் வெளிவந்த ‘தொல்காப்பியம்’ பற்றிய கட்டுரை (Tolkappiam : The Earliest Record) தனிநாயகம் அடிகள் இவ்விதழில் கடைசியாக எழுதிய கட்டுரை.

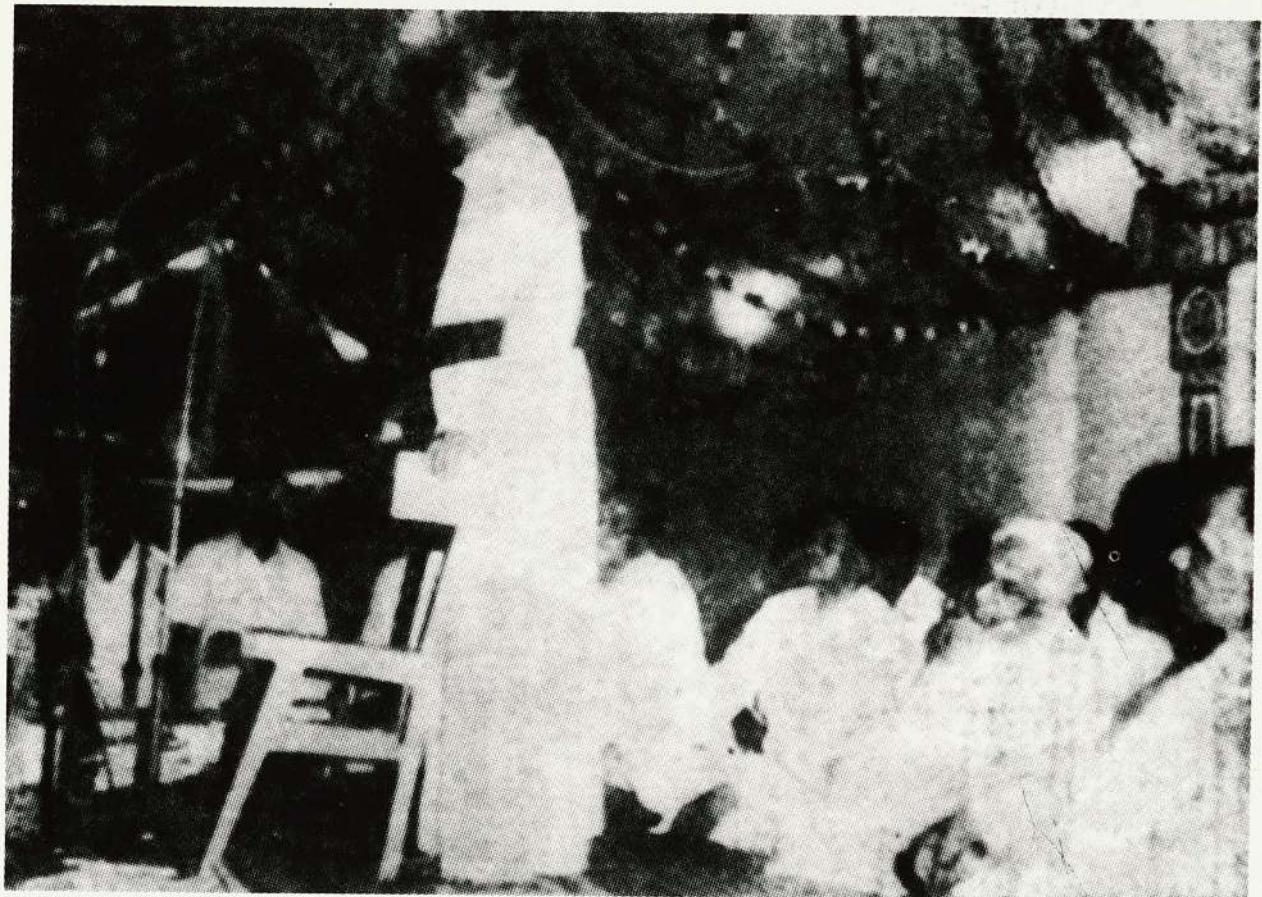
தமிழியல் ஆய்வுகளில் இரு தனி சகாப்பதம்

யாழ்ப்பாண தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் போது நடைபெற்ற வன்செயல்களால் அடிகளார் தாங்கொண்ணாத் துயருற்றார். அதன் பின் பொது நிகழ்ச்சிகளில் அடிகளார் மிகுதியாகக் கலந்து கொள்ளவில்லை.

1979ஆம் ஆண்டு யூலை முதல் பண்டத்தரிப்பிலுள்ள தியான இல்லத்தில் அடிகளார் வாழ்ந்துவந்தார்.

10.01.1980 அன்று யாழ்ப்பாணம் நகர மன்றத்தில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் அடிகளார் உரை நிகழ்த்தினார். யாழ்ப்பாணம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் போது தமிழ் இளைஞர்கள் கொல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சியின் நினைவுநாள் அது. அதே ஆண்டு ஏப்ரல் 26ஆம் நாளன்று ‘தந்தைக்கு அஞ்சலி’ என்னும் நூலைத் தந்தை செல்வா நினைவிடத் திறப்பு விழாவின் போது வெளி யிட்டு உரையாற்றினார். பின் 27, 28 ஆகிய இரு நாட்களிலும் தந்தை செல்வநாயகம் நினைவுச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தினார். முதல் நாள் ‘தமிழர் பண்பாடும் அதன் சிறப்பியல்புகளும்’ என்னும் பொருள் பற்றி தமிழிலும் மறுநாள் ‘தமிழ்த்துறை ஆய்வுகள் – இன்று வரை, இனி’ (Tamil Studies Retrospect and Prospect) என்னும் தலைப்பில் ஆங்கிலத்திலும் உரையாற்றினார்.

1980 ஆம் மே மாதம் வேலணையில் நடைபெற்ற திருக்குறள் மாநாட்டில் அடிகளார் கலந்து கொண்டு பேராசிரியர் க.பொ.இரத்தினம் அவர்கள் எழுதிய ‘தமிழ் மறை விருந்து’ என்னும் நூலை வெளியிட்டு உரையாற்றினார். அடிகளார் கலந்து கொண்ட இறுதிப் பொது நிகழ்ச்சி இதுவே.

உடல் சோர்ந்து விட்டது ஆனால் தமிழ் உள்ளம் சோர்ந்து விடவில்லை என்று கூறியபடியே அடிகளார் இறுதியாக கலந்துகொண்டு திருக்குறள் மாநாட்டில் உரையாற்றும் காட்சி.

208914

அதன் பின் அடிகளாரின் உடல்நலம் குறையத் தொடங்கிற்று. ஆனி மாதம் அடிகளார் மாரடைப்பினால் பாதிக்கப்பட்டு படுக்கையில் கிடந்தார். 1980 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் முதலாம் திகதி மற்றோர் மாரடைப்பினால் அடிகளார் உயிர் நீத்தார்.

★ ★ ★

தாய்லாந்தின் முடிகுட்டு விழாக்களிலும், ஊஞ்சல் விழாக்களிலும் திருவெம்பாவை, திருப்பாவைப் பாடல்களையே திரித்துப் படிக்கிறார்கள் என்ற உண்மையைத் தனிநாயகம் அடிகள் 1955இல் ‘தமிழ்ப் பண்பாடு’ என்ற காலாண்டு ஏட்டில் வெளி யிட்டார். இந்த ஏட்டைத் தொடக்கி அவர் ஏற்படுத்திய சாதனை தமிழியல் ஆய்வு வரலாற்றில் ஒரு மைல் கல். ஆங்கிலத்தில் கட்டுரைகளை வெளியிட்டு உலகின் மூலைமுடுக்கெல்லாம் இருந்த தமிழியல் ஆய்வு அறிஞர்கள் கருத்துப் பரிமாற ஒரு களம் அமைத்துக் கொடுத்தார். தாம் அவ்வப்போது வெளி நாடுகள் சென்றபோது அங்குள்ள நூலகங்களில் மறைந்திருந்த தமிழ் நூல்கள், தமிழியல் ஆய்வுக்குத் துணையான நூல்கள் யாவற்றையும் பட்டியல் எடுத்தார். ஆங்காங்கே இருந்த தமிழியல் ஆய்வாளர்களைச் சந்தித்து ஊக்குவித்தார். இதனால் இன்று பல பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் கற்பிக்கப்படுவதுடன் ஆய்வுகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இத்தகைய பெரியார் தமிழுக்கு எத்தகைய தொண்டாற்றினார் என்றோ, எவ்வாறு அவருடைய தொண்டு பிறர் தொண்டுகளிலிருந்து வேறுபடுகின்றது என்றோ கேட்டால் அது பற்றி நாம் கூறக்கூடியது இதுதான். மிகச் சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், அடிகளார் இரண்டு முக்கிய தொண்டுகளை ஆற்றினார். அந்த இரண்டையும் பொறுத்து, அவரை விடப் பிறர் கூடுதலாகத் தொண்டாற்றியுள்ளனர் என்று கூறமுடியாது.

ஒன்று தமிழியல் என்னும் துறை உருவாகவும் அது பற்றிய அறிவு ஆங்கிலம் வழியாகச் சர்வதேச அறிஞர்களை அடையவும் தொண்டாற்றினார். வேறொரு வார்த்தையிற் கூறுவதாயின், தமிழியலைச் சர்வதேச அறிவுத் துறையாக உயர்த்தினார். இதற்கு,

முதன்முறையாக ஆங்கிலத்திலே தமிழ்ப் பண்பாடு பற்றிய சஞ்சிகையை (Tamil Culture) தொடக்கி நடத்தினார். பல நாடுகளுக்குச் சென்று தமிழ் பற்றி விரிவுரைகள் நடத்தினார். தமிழாராய்ச்சிக்கென்று உலக நிறுவனம் ஒன்றை அமைத்து, சர்வதேச மாநாடுகள் நடைபெற உதவினார். இத்தகையதொன்டு பிறரால் ஆற்றப்படவில்லை.

இரண்டாவதாக, சர்வதேசத் தமிழர் மத்தியில் ஓர் ஒற்றுமையுணர்வை முதல் முறையாக வளர்க்க உதவினார். தமிழ்நாடு, இலங்கை, மலேசியா ஆகிய மூன்று நாடுகளிலும் வாழ்ந்த தமிழரிடையேதான் முன்பு இத்தகைய உணர்வு காணப்பட்டது. ஆனால் தனிநாயக அடிகளார் உலகின் மூலை முடுக்குகளில் வாழும் தமிழரைப்பற்றியெல்லாம் ஆய்வு நடாத்தி, அங்கெல்லாம் சென்று தமிழருணர்வைப் பரப்பி உலகத் தமிழர் பற்றிய அறிவை வளர்த்து, ஓர் ஒற்றுமையுணர்வையும் ஏற்படுத்தினார். இவையே இவரை ஒரு தனித்துவமான தமிழ்ப் பெரியாராக மாற்றி வைத்துள்ளன. சேநகல், செக்கோஸ்லோவாக்கியா, சோவியத் யூனியன் போன்ற நாடுகளிலும் தமிழாய்வு நடக்கிறது.

இது அடிகளாரின் சாதனையோகும். இதன் விளைவாகத் தான் அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மன்றம் கூட உருவாக முடிந்தது. முன்பு தமிழாய்ச்சி என்பது தமிழ் இலக்கிய விமர்சனம் என்ற குறுகிய வரம்புக்குள் நின்றது. அடிகளாரின் பரந்த நோக்கினால் அது இன்று தமிழியல் சாயல் சார்ந்த அனைத்துத் துறைகளையும் தொட்டு விரிந்து பரந்து நிற்கிறது. மேலும் அரிய தமிழ் நூல்களைத் தேடி எடுத்து மீண்டு தமிழ் உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தியமை, பிறநாட்டுத் தமிழர்களுக்கும் தமிழ்க் கல்வி கிடைக்க வழிசைமத்தமை, பிறநாட்டு நூலகங்களிலும் தமிழ் நூல்கள் பேண உதவியமை போன்ற பல தமிழ்த் தொண்டுகளையும் அடிகளார் செய்துள்ளார்.

கூட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கின்ற பொழுது கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் தமிழியல் ஆய்வுகள் ஒரு தனி சகாப்தமாக மாறியிருப்பதை அவதானிக்க முடியும். இந்தச் சகாப்தத்தின் பிதாமகர் தனிநாயகம் அடிகளார் அவர்களே.

ஒரு காலத்தில் இந்தியப் பண்பாட்டை அறிவுதற்கு வட மொழி அறிவிருந்தாற் போதும் என்று மேல் நாட்டார் நினைத் தனர். ஆனால் இன்று அவர்கள் திராவிட மொழிகளிற் சிறந்ததான் தமிழ் மொழியை அறியாது இந்தியாவின் அடிப்படைப் பண் பாட்டையும், கலைகளையும் உணர முடியாது என அறிந்து வட மொழியுடன் தென்மொழியையும் பயின்று வருகின்றனர். எங்கு மேல்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் ஆழ்ந்த வடமொழிப் பயிற்சி உண்டோ அங்கு தமிழையும் பயிலத் தொடங்கி விட்டனர்.

அடிகளார் கத்தோலிக்க குராவராயிருந்தாலும் இந்துப் பக்திப் பாடல்களைப் பொருத்தமான இடங்களில் மேற்கோள் காட்டத் தவறவில்லை. இறைமையைப் பற்றிப் பேசும்போதெல்லாம் சைவ நாயன்மார்களினதும், வைஷ்ணவ ஆழ்வார்களினதும் பாடல்களில் இருந்து மேற்கோள் காட்டத் தவறியதில்லை. இதுபற்றி ஒருமுறை ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியர் அவரிடம் கேட்டபோது ‘கடவுளைப் பற்றி இனிமையான விளக்கமுள்ள பாடல்கள் தமிழில் நிறைய உண்டு. கடவுளைப்பற்றிய விளக்கம் என்ற அடிப்படையில் நான் அவற்றை மேற்கோள் காட்டுகிறேன்’ என்றார். மத, இன வரம்பு அவருக்கு இல்லை.

‘யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவ தெங்கும் காணோம்’ என்பது பாரதியின் பாடல். பிறமொழி ஒன்றுதானும் தெரியாத நிலையில் பாரதியின் இப்பாடல் வரி களைக் கூறிப் பழம் பெருமை பேசும் பல தமிழர்களை இன்று காணுகின்றோம். ஆனால் பாரதியின் இப்பாடல் வரிகளை அனுபவ ரீதியாக உணர்ந்து, வாழ்ந்து, மற்றவர்களுக்குத் தாம் அறிந்த பல மொழிகளாலும் உரைகள் நிகழ்த்திப் பெருமை தேடித்தந்த பெரியார் தமிழ்த்திருத் தனிநாயகம் அடிகளாரே யாவார்.

பின்னினைப்பு 1

தனிநாயகம் அடிகளார் வாழ்வில் முக்கிய திகதிகள்

- 1913, ஆகஸ்ட் 2 அன்று கரம்பனில் அடிகளார் பிறந்தார். தந்தையார் கென்றி தானிஸ்லாஸ் கணபதிப்பிள்ளை. தாயார் செசில் இரசம்மா பஸ்தியாம்பிள்ளை.
- 1918 அளவில் ஊர்காவற்துறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரியில் ஆரம்பக் கல்வி.
- 1923 - 1930 யாழ்ப்பாணம் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் கல்வி.
- 1930 - 34 கொழும்பு புனித பெர்னாட் செமினரியில் கல்வி.
- 1934 - 38 உரோம் உர்பன் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி.
- 1938 கத்தோலிக்க சமய குருவாக அடிகளார் திருநிலைப் படுத்தப்படுதல்.
- 1939 கேரளத்தில் மறைப்பணி.
- 1940 - 45 துணைத் தலைமையாசிரியர், புனித தெரசான் உயர்நிலைப்பள்ளி, வடக்கன்குளம் (தமிழ்நாடு).
- 1948 தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தை நிறுவுதல்.
- 1949 - 50 உலகத் தமிழ்த் தூதுப் பயணம்.
- 1952 இலங்கையில் தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சங்கத்தை நிறுவுதல்: தமிழ்ப் பண்பாடு (Tamil Culture) இதழைத் தொடங்குதல்.
- 1952 - 61 இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வித்துறையில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றுதல்.

- 1961 அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு, கனடா, செர்மனி, இத்தாலி, ஸ்காண்டினேவியா, ரஷ்யா ஆகிய நாடுகளில் மூத்தோர் கல்வி பற்றிய ஆய்வுப் பயணம்.
- 1961 சென்னை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகங்களில் சொர்னம்மாள் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகள்.
- 1961 - 69 மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்தியத் துறைத் தலைவர், பேராசிரியர்.
- 1964 ஜேர்மனி நாட்டில் விரிவுரைகள் ஆற்றுவதற்காக மேற்கொண்ட பயணம். உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தை நிறுவுதல்: அம்மன்றத்தின் பொதுச் செயலாளர்.
- 1965 அக்டோபர் - டிசம்பர், மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப்புலத்தின் தற்காலிகத் தலைவர்
- 1966 மலாயாப் பல்கலைக்கழகப் பணியின்று ஓய்வு பெறுதல்.
- 1970 பார்ஸ் நகரில் பிரான்சுக் கல்லூரியில் இணைப் பேராசிரியர்.
- 1971 நேப்பிள்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் (Visiting Professor).
- (இன்னும் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலத்தின் உறுப்பினராக 1961 வரையிலும், சென்னை மாநில அரசின் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழக உறுப்பினராக 1963 வரையிலும், சென்னைப் பல்கலைக்கழக ஆங்கில - தமிழ் அகராதிக் குழுவின் உறுப்பினராக 1963- வரையிலும், சென்னை அரசின் குழந்தைகள் - மூத்தோர் பாடநூல் குழுவின் தலைவராக 1964 வரையிலும் அடிகளார் பணியாற்றினார். மேலும் மலாய்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக பணிபுரிந்த போது 1961 - 63 இசுலாமியக் கல்விக் குழுவில் உறுப்பினர்; 1961 - 64 மலாயாப் பல்கலைக்கழகக் கல்வித்துறைப் பாடக் குழுவில் கலைப்புல உறுப்பினர், கல்வித்துறையின் கலைக்குழு உறுப்பினர்; 1961 - 66 பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் பெருமன்ற உறுப்பினர்; 1961 - 66 இலக்கிய ஆணைக்குழு உறுப்பினர்; 1961 - 66

பல்கலைக் கழக மாணவர் நல ஆணையத்தில் உறுப்பினர்; 1961 - 69 மலாயா நாட்டு உயர்நிலை, கேம்பிரிட்ஜ் மேனிலை வகுப்புக்களின் தமிழ்த் தேர்வாளர்; 1963 - 64 உளவியல், மாணிடவியல், சமூகவியல், மெய்யியல், அரசியல், ஆட்சியியல், மொழியியல் துறைகளில் பாடத் திட்டக் குழு உறுப்பினர் என மேலும் பல பொறுப்புக்களை அடிகளார் ஏற்றுச் சிறப்பாகப் பணிபுரிந்தார்; 1952 - 1966 ஆண்டுகளில் Tamil Culture இதழின் முதன்மை ஆசிரியராகவும் 1960 -70 ஆண்டுகளில் (Journal of Tamil Studies) இதழின் முதன்மை ஆசிரியராகவும் அடிகளார் அளப்பரிய தொண்டு புரிந்தார்).

1979 யாழ்ப்பாணம் பண்டத்தரிப்பிலுள்ள தியான மண்டபத்தில் அடிகளார் வாழ்தல்.

1980 ஏப்ரல் 27, 28 தந்தை செல்வநாயகம் நினைவுச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தல்.

1980 செப்டம்பர் 1 ஆம் திகதி காலமானார்.

பின்னினைப்பு 2

அடிகளாரின் நூல்கள்

1. தமிழ்த் தூது, தமிழ் இலக்கியக் கழகம் (1952).
2. ஒன்றே உலகம், பாரி நிலையம், சென்னை (1966).
3. திருவள்ளுவர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் (1967).
4. *The Carthaginian Clergy*, Tamil Literature Society, Tuticorin (1950).
5. *Nature in Ancient Tamil Poetry : Concept and Interpretation*, Tamil Literature Society, Tuticorin (1953).
6. *Educational Thought in Ancient Tamil Literature*, University of London (1957).
7. *Landscape and Poetry : A study of Nature in Classical Tamil Poetry*, Asia Publishing House, Bombay (1966).
8. *A Reference Guide to Tamil Studies*, University of Malaya, Kuala Lumpur (1966).
9. *Tamil Culture and Civilization : Readings - The Classical Period*, Asia Publishing House, London (1970).
10. *Research in Tamil Studies : Retrospect and Prospect*, Thanthai Chelva Memorial Trust, Jaffna (1980).

வொழுத்-ஈ நால்கம்
யாழ்ப்பாணம்.

உசாத்துணை

அமுதன் அடிகள், உலகெல்லாம் தமிழ் முழக்கம், விடியல் பதிப்பகம், பாளையம், 1992.

அமுதன் அடிகள், தனிநாயகம் அடிகளார், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1993.

அமுதன் அடிகள், 'தமிழ்ப் பேரறிஞர் தனிநாயகம் அடிகளார்', தமிழ் மாருதம், பொதி 2, ஏடு 1, மதுரை, ஏப்ரல் 1992.

அடைக்கலமுத்து, ச., 'தமிழ்த்தூதர் தனிநாயக அடிகள்', தமிழியற் கட்டுரைகள், பூநி சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை, 1982.

அருட்திரு தனிநாயகம் அடிகளார் நினைவுமலர், மக்கள் குரல் வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், 1981.

அழகரசன், வே. அந்தனி ஜான், தனிநாயக அடிகளின் வாழ்வும் பணியும், தங்கம் பதிப்பகம், மட்டுநகர், 1984.

இரபிசிங், ம.பி., தனிநாயகம் அடிகளாரின் ஆய்வுகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1999.

இறையரசன், பா., தனிநாயக அடிகளின் இதழியல் வழித் தமிழ்ப்பணி, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1997.

சண்முகதாஸ், அ., இலங்கைப் பேராசிரியர்களின் தமிழியற் பணிகள், உயர்கல்விச் சேவைப் பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம், 2001.

தனிநாயக அடிகள், தமிழ்த்தூது, பாரிநிலையம், சென்னை, திருத்திய நான்காம் பதிப்பு, 1962.

தனிநாயக அடிகள், தமிழர் பண்பாடும் அதன் சிறப்பு இயல்புகளும், தந்தை செல்வா அறங்காவற்குழு, யாழ்ப்பாணம், 1980.

தனிநாயக அடிகள், திருவள்ளுவர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1967.

தனிநாயகம் அடிகளாரின் சொற்பொழிவுகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1999.

தனிநாயகம் அடிகளார் நினைவு மலர், திருச்சி, 1992.

தனிநாயகம் அடிகளார் மாட்சி நயப்பு மலர், யாழ்ப்பாணம், 1981.

தேவராசன், ஆ., தமிழ்த்திரு தனிநாயகம் அடிகளார், கிறித்தவ தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பேரவை, கொழும்பு, 1980.

நடராசா, எப்.எக்ஸ்.சி., 'அடிகளார் தனிநாயகம்', அணையா விளக்கு, கல்முனை, 1980.

நிர்மலா இராசரெத்தினம், 'தமிழும் தனிநாயகமும்', தனிநாயகம் அடிகளார் நினைவு மலர், திருச்சிராப்பள்ளி, 1992.

வித்தியானந்தன், சு., 'தன்னை நன்றாத் தமிழ் செய்த தமிழ்த் தூதுவர் தனிநாயக அடிகள்', அருள்திரு. தனிநாயக அடிகளார் நினைவு மலர், யாழ்ப்பாணம், 1981.

Rajan Philipupillai (Ed.), *Tamilaram*, Jaffna, 1983.

8895 C.

பொதுசன நூலகம் யாழ்ப்பாணம், விசேட சேஷன்ஸ் பகுதி

280S

நுழை புத்தக நிலைம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ISBN 978-955-659-137-0

9 789556 591378

விலை ரூ 150.00